

ΕΣΤΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΠΑ
ΑΛΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΞΩΝ ΑΡΙΘ.

ΤΟΜΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

1886

[ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ]

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡ. 5 - ΔΕΔΕΜΕΝΟΣ ΔΡ. 8

N. A. G.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μαγροπούλη
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΠΑ

ΑΘΗΝΗΣ

Ε. ΚΑΣΔΟΝΗΣ, ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Γραφείον της Έστιας: Έπι της οδού Σκαδίου, αριθ. 32.

1886

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ΚΑ΄

Συνδρομή ἑτησίως: Ἐν Ἑλλάδι γρ. 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γρ. 20 — Αἱ συνδρομαὶ ἔρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἴνε ἐτήσιαι. — Γραφεῖον διὰ τοῦ Ὄψις Σταδίου 82.

25 Μαΐου 1886

Ο ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΘΙΑΣ

(Μυστικὸν ἱστορικὸν ἔργον καὶ Ἀνδρείου Λαυρῆ)
[Μετάφρ. Α. Π. Κουρτίδου.]

ΙΑ΄.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ τῆς «Βέγας...»

Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1878 ὁ Ἑρμὴ εἰσῆλθεν εἰς τὸ εἰκοστὸν ἔτος καὶ ὑπέστη τὰς πρώτας ἐκπαιδεύσεις ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ἐξετάσεις. Τότε πάντες οἱ ἐν Σουηδίᾳ ὡς καὶ οἱ καθ' ἕνα τὸν κόπον ἐπιστήμονες τὴν προσοχὴν εἶχον ἐστραμμένην εἰς τὴν μεγάλην ἀρχαίαν ἀποστολὴν τοῦ θαλασσοπόρου Νόρδενσκιολδ, ὅστις ἀφ' οὗ παρεσκευάσθη δεόντως διὰ πολλῶν πλοῶν εἰς τὰς πολυλικὰς χώρας, ἀφ' οὗ ἐμελέτησε κατὰ βάθος τὸ πρόβλημα, ἐπεχείρει ἀπαξ ἔτι τὴν ἀνεκάλυψιν τοῦ βορειοανατολικοῦ πόρου ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ εἰς τὸν Βερίγγειον, ἢ ματαίως εἶχον ἀποπειραθῆ ἀπὸ τριῶν αἰώνων, πάντα τὰ ναυτικὰ ἔθνη.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἀποστολῆς ταύτης εἶχε χαραχθῆ ὁ Σουηδὸς θαλασσοπόρος ἐν σοφῷ ὑπομνήματι, ἐν ᾧ ἐξετίθη τοὺς λόγους δι' οὓς ἐθεώρημεν διαβατὸν ἐν ὁρεῖ τὸν βορειοανατολικὸν πόρον καὶ τὰ μέσα δι' ὧν ἠλπίζε νὰ πραγματοποιῆ τὸν γεωγραφικὸν τοῦτον πόρον· διὰ τῆς ἐλευθεριότητος δὲ δύο Σκανδιναυῶν ἐφοπιστῶν καὶ τῆς ἀρωγῆς τῆς κυβερνήσεως ἠδυνήθη νὰ ἀργανώσῃ τὴν ἀποστολὴν ὡς οἶόν τε ἐντελέστατα.

Τὴν 21 Ἰουλίου τοῦ 1878 ὁ Νόρδενσκιολδ εἰχεν ἀποπλεύσῃ ἐκ Τρομπόης, ἐπὶ τῆς Βέγας ὅπως ἐκτελέσῃ τὴν διάβασιν τοῦ Βερίγγειου πορθμοῦ παραπλέων τὰς βορείας ἀκτὰς τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Σιβηρίας. Κυβερνήτης τοῦ πλοίου, ἐφ' οὗ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ εἰσηγητοῦ τῆς ἀποστολῆς συνεπέβαινε ἐπιτελεῖον ὄλον βατανικῶν, γεωλόγων, ἰατρῶν καὶ ἀστρονόμων, ἦτο ὁ ὑπαρχος Παλιάνδρος, ἀξιωματικὸς τοῦ σουηδικοῦ ναυτικοῦ. Ἡ Βέγα εἰδικῶς ἐν Βερέμῃ ναυπηγηθεῖσα, κατὰ ῥηθῆδιον αὐτοῦ τοῦ Νόρδενσκιολδ, ἦτο εἰκοσάκρον ἀτμόπλοιον πεντακοσίων τόνων, οὗ ἡ μηχανὴ εἶχε δύναμιν ἐξήκοντα ἑπτακ. Τρία ἀνθρακωφόρα ἀτμόπλοια ἐμελλον ν' ἀκολουθήσωσιν αὐτῇ μέχρις ὀρισμένων καὶ διαδοχικῶν σημείων τῶν σι-

θηρικῶν ἀκτῶν. Περί πάντων εἶχε ληφθῆ πρόνοια διὰ διατῆ πλοῦν, ἀν ἐξηναγκάζοντο νὰ διαχειμάλωσι καθ' ὁδόν. Ἀλλ' ὁ Νόρδενσκιολδ δὲν ἀπέκρυπτε τὴν ἐλπίδα ἣν εἶχεν ὅτι θ' ἀφικνεῖτο πρὸς τὸ φθινοπώρον εἰς τὸν Βερίγγειον πορθμόν, τὴν ἐλπίδα δὲ ταύτην συνεμερίζετο καὶ ἅπανα ἡ Σουηδία.

Ἡ Βέγα ἀποπλεύσασα τοῦ βορειοτῆρου λιμένος τῆς Νορβηγίας ἀφίκετο τῇ 29 Ἰουλίου εἰς Νέα Ζιμβλην, τὴν 1 Αὐγούστου εἰς τὴν θαλασσαν τοῦ Καρλ, τὴν 6 Αὐγούστου εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Γενίσει. Τὴν 9 Αὐγούστου παρέκαμψε τὸ ἀκρωτήριον Τσελύνκιν ἢ βορειοανατολικόν, ἔσχοντον ἄκρον τῆς παλαιᾶς ἡπείρου, ὅπου οὐδὲν πλοῖον εἶχε μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης διαβῆ. Τὴν ἐβδόμην Σεπτεμβρίου ἠγκυροβόλησεν ἐν τῷ στομίῳ τῆς Λένας καὶ ἀπεχωρίσθη τοῦ τρίτου ἀνθρακωφόρου πλοίου. Ἀπὸ τῆς δεκάτης ἕκτης Ὀκτωβρίου τηλεγράφημα παραδοθὲν εἰς Ἰρκούτσκιον ὑπ' αὐτοῦ τοῦτου τοῦ ἀτμοπλοίου ἀνήγγειλεν ἀνὰ τὸν κόμον τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πρώτου μέρους τῆς ἀποστολῆς.

Εὐνόητος εἶνε ἡ ἀνυπομονησία μεθ' ἧς οἱ πολυάριθμοι φίλοι τοῦ Σουηδοῦ θαλασσοπόρου ἀνεμένον λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ πλοῦ ἐκείνου. Αἱ πληροφορίαι αὗται μόνον περὶ τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου ἀφίκοντο, διότι ἀν' ὅ ἠλεκτρισμαὶ διανύη τὰ διαστήματα μετ' οἰκας καὶ ἡ σκέψις ταχύτητος, τὰ ταχυδρομεῖα τῆς Σιβηρίας δὲν ἀμιλλῶνται πρὸς τὸν τηλεγράφων. Αἱ ἐκ τῆς Βέγας ἐπιστολαὶ παραδοθεῖσαι εἰς Ἰρκούτσκιον καθ' ὃν χρόνον καὶ τὸ τηλεγράφημα ἔφθασαν εἰς Στοκόλμην μετὰ ἕξ καὶ πλέον ἐβδομάδας. Ἀλλὰ τέλος ἔφθασαν καὶ τὴν 5 Δεκεμβρίου μία τῶν μεγάλων σουηδικῶν ἐφημερίδων ἐδημοσίευσεν περὶ τοῦ πρώτου μέρους τῆς ἀποστολῆς ἀνταπόκρισιν γραφεῖσαν ὑπὸ νεαροῦ ἱατροῦ ἀκολουθοῦ τῆς ἀποστολῆς.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ δικηγόρος Βρίδεζορδ γεωματίζων ἀνεγίνωσκε μετ' ἄκρου ἐνδιαφέροντος τὰς ἐν τέσσαρσι στήλαις τῆς ἐφημερίδος λεπτομερεῖς πληροφορίας, ὅτε βίβας τὸ βλέμμα ἐπὶ παραγράφου τινὸς ἀνεσκήρτησεν. Ἀνέγνω αὐτὴν μετὰ προσοχῆς, ἀνέγνω αὐτὴν καὶ αὐθις εἶτα δι βραχίως ἐγερθεῖς ἐδράξατο τῆς σισύρας αὐτοῦ καὶ τοῦ

πίλου και ἐν σπουδῇ ἔδραμε πρὸς τὸν ἰατρὸν Σβαρμεγκρόνκν.

— Ἀνεγνώσατε τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς Βέγας; ἀνέκραξεν ἐισορμήσας ὡς θύελλα εἰς τὸ ἑστιατόριον ἐν ᾧ ὁ φίλος του ἐγευματίζε μετὰ τῆς Κάζας.

— Τὴν ἤρχισα, ἀπήντησεν ὁ ἰατρός, ἀλλὰ σκοπεῖω νὰ τὴν τελειώσω μετ' ὀλίγον καπιζῶν τὴν πίπαν μου.

— Τότε λοιπὸν δὲν εἶδατε ἀκόμη, ἐξηκολούθησεν ὁ Βρέδεζορδ ἀσθμαίνων, δὲν εἶδατε τί περιέχει αὐτὴ ἢ ἀνταπόκρισις;

— Ὁχι, ἀπεκρίθη ὁ Σβαρμεγκρόνα ἀπαθέστατα.

— Λοιπὸν ἀκούσατε, ἀνέκραξεν ὁ Βρέδεζορδ πλησιάζας εἰς τὸ παράθυρον... Εἶνε τὸ ἡμερολόγιον ἐνὸς συναδέλφου σας... Ἀκούσατε.

«30 καὶ 31 Ἰουλίου. Εἰσερχόμεθα εἰς τὸν Ζουγόριον πορθμὸν καὶ ἀγκυροβολοῦμεν πρὸ σαμογετικῆς χωρίου καλουμένου Σαμπαρόβκ. Ἀποβιβάζομεθα εἰς τὴν ξηράν. Ἐξετάζομεν ἰθαγενεῖς τινὰς ὅπως ἐξακριβώσωμεν διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Χόλμερεκ τὸν βαθμὸν τῆς αἰσθητικῆς τῶν χρωμάτων παρ' αὐτοῖς, εὐρίσκομεν δὲ τὴν αἰσθησιν ταύτην κανονικῶς ἀνεπτυγμένην... Ἠγοράσαμεν παρ' ἐνὸς Σαμογέτου ἀλιεύς δύο ἑξαιρέτους ἀττακίς.

— Μὲ συγχωρεῖτε, ὑπέλαθε γελῶν ὁ ἰατρός, ἀλλὰ μήπως ἀστειεύεσθε; Ὁμολογῶ ὅτι δὲν βλέπω κανέν ἐνδιαφέρον εἰς τὰς πληροφορίας ταύτας.

— Ἄ! δὲν βλέπετε κανέν ἐνδιαφέρον εἰς τὰς πληροφορίας ταύτας; ἀνέκραξεν ὁ Βρέδεζορδ θοισαδικῶς. Καλὰ λοιπὸν, περιμένετε! θὰ ἰδῆτε.

«Ἠγόρασα παρ' ἐνὸς Σαμογέτου δύο ἑξαιρέτους ἀττακίς ἀγνώστου τέως εἶδους, οὗς ἐφύλαξα ὅπως ρίψω εἰς τὸν κάδον τοῦ οἰνοπνεύματος, μεθ' ὅλας τὰς διαμαρτυρήσεις τοῦ μαγείρου τοῦ πληρώματος. Ἐπεισὸδιον ὁ ἀλιεύς οὗτος ἀπερχόμενος τοῦ πλοίου πίπτει εἰς τὴν θάλασσαν καθ' ἣν στιγμὴν ἤμεθα ἐτόμοι ν' ἀπαρωμεν. Ἐξέλικομεν αὐτὸν τοῦ ὕδατος λιπόθυμον, ἀποσκληρυνθέντα ὑπὸ τοῦ ψύχους, καὶ πρὸς ἐπίμετρον τετραμματισμένον ἐπὶ κεφαλῆς. Μετακομίζομεν αὐτὸν ἀναίσθητον εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἐκδύομεν καὶ κατακλίνομεν, ἀλλ' ἐννοοῦμεν ἐν τέλει ὅτι ὁ Σαμογέτης οὗτος ἀλιεύς εἶνε Εὐρωπαῖος. Ἐχει πυρρὰν τὴν κόμην, καὶ ἡ ρίς αὐτοῦ συνερπίθη ὑπὸ δυστυχίματος, ἐπὶ τοῦ στήθους δὲ κατὰ τὴν καρδιακὴν χώραν, φέρει ἐστιγμένους ἐντὸς θυρεοῦ τὰς λέξεις ταύτας: Πατρικίος Ὁδόνογαν, Κυρθια...

Ὁ Σβαρμεγκρόνα ἐξέβαλε κραυγὴν ἐκπλήξεως.

— Περιμένετε τὴν συνέχειαν, εἶπεν ὁ Βρέδεζορδ.

Καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ.

«Διὰ συντόνου προστριβῆς ἀναλαμβάνει τὰς

αἰσθήσεις του. Ἄλλ' εἶνε ἀδύνατον νὰ τὸν ἀπαρθεώσωμεν ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εἰς τὴν ξηράν, δι' ὃ κρατοῦμεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ πλοίου. Πυρρὸς καὶ παραληρεῖ. Ὅλα τὰ πειράματά μας περὶ τῆς αἰσθήσεως τῶν χρωμάτων παρὰ τοῖς Σαμογέταις ἐπέληξαν οὕτω εἰς μηδέν.

«3 Αὐγούστου. Ὁ ἀλιεύς τῆς Σαμπαρόβκς συνῆλθεν ἐντελῶς. Ἐξεπλάγη εὐρεθεὶς ἐπὶ τῆς Βέγας καὶ πλέων πρὸς τὸ ἀκρωτήριον Τσελίνσκιν. Ἐπειδὴ δύναται νὰ μᾶς φανῇ χρήσιμος ὡς ἡμιλὼν τὴν σαμογετικὴν γλῶσσαν, ἐπίσαμεν αὐτὸν νὰ παραπλεύσῃ μεθ' ἡμῶν τὰς ἀκτὰς τῆς Σιβηρίας. Λαλεῖ τὴν ἀγγλικὴν μεθ' ὑπορτινοῦ τινὸς τόνου ὡς οἱ Ἀμερικανοί, διατείνεται ὅτι εἶνε Σικώτος, καὶ ὅτι καλεῖται Ἰζὼν Βόουλες. Λέγει δὲ προσέτι ὅτι ἦλθεν εἰς Νέαν Ζέμβλιν μετὰ Ῥώσων ἀλιέων καὶ ὅτι ἐγκατίστη ἀπὸ δωδεκαετίας εἰς τὰ παράλια ταῦτα. Τὸ ἐπὶ τοῦ στήθους του ἐστιγμένον ὄνομα εἶνε, διαγυρίζεται, τὸ ὄνομα παιδικῆς του φίλου, ἀποθανόντος πρὸ πολλοῦ...

— Ἀφεύκτως αὐτὸς εἶνε ὁ ἄνθρωπος τὸν ἵποῖον ζητοῦμεν! ἀνέκραξεν ὁ ἰατρός βαθίως συγκινημένος.

— Δὲν εἶσθε καὶ σεῖς τῆς γνώμης ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφισβόλια; ἀπεκρίθη ὁ δικηγόρος. Τὸ ὄνομα, τὸ πλοῖον, τὰ χαρακτηριστικά, ὅλα συμφωνοῦν. Καὶ αὐτὴ ἔτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ψευδωνύμου του—Ἰζὼν Βόουλες—καὶ αὐτὴ ἡ φροντίς τοῦ νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ὁ Πατρικίος Ὁδόνογαν ἀπέθανεν—εἶνε ἐπικρίεσταται ἀποδείξει.

Ἀμφότεροι ἐσιώπησαν, ἀναλογιζόμενοι τὰς ἐνδεχομένας συνεπιείας τῆς ἀποκαλύψεως ταύτης.

— Πῶς νὰ ὑπάγωμεν νὰ τὸν ζητήσωμεν τόσον μακρὰν; εἶπε τέλος ὁ ἰατρός.

— Εἶνε δύσκολον, βέβαια, ἀπήντησεν ὁ Βρέδεζορδ. Ἄλλ' εἶνε ἤδη ἀρετὸν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ζῆ καὶ εἰς ποῖον μέρος τοῦ κόσμου εὐρίσκεται!.. Καὶ ἐκτὸς τούτου ὡς ἐλπίζωμεν καὶ εἰς τὸ ἀπροσδόκητον. Τίς οἶδε!.. πιθανὸν νὰ μείνῃ μίγα τέλους ἐπὶ τῆς Βέγας καὶ νὰ μᾶς φέρῃ ὁ ἴδιος ἐδῶ εἰς τὴν Στοκόλμην τὰς ζητούμενας πληροφορίας. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἴσως εὐρωμεν κανέν μίεσον νὰ συνεννοηθῶμεν μαζί του. Τὰ εἰς Νέαν Ζέμβλιν ταξείδια θὰ γίνωνται τῶρα συχνότερα ἐνεκα τῆς ἀποστολῆς τοῦ Νόρδενσκιολδ. Ἐροπλισταὶ τινες σκέπτονται ἤδη νὰ στέλλουν κατ' ἔτος πλοῖα εἰς τὸ στόμιον τοῦ Γενίξεϊ.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἡ συζήτησις ἦτο ἀνεξάντλητος. Οἱ δύο φίλοι δὲν εἶγον παύσῃ λοιπὸν συζητοῦντες, ὅτι περὶ τὴν δευτέραν ὥραν ἀφίκετο ὁ Ἐρικ ἐξ Οὐψάλης. Καὶ οὗτος εἶχεν ἀναγνώσῃ τὴν σπουδαίαν εἰδήσιν καὶ ἦλθεν ἰσπευσμένως διὰ τοῦ σιδηροδρόμου οὐδὲ λεπτόν βραδύνας. Ἀλλὰ παραδόξως οὐχὶ χαρὰ ἀλλ' ἀνησυχία κατεῖχεν αὐτόν.

— Εἰδεύεστε τί φοβοῦμαι τῶρα; εἶπεν εἰς τὸν ἰατρὸν καὶ εἰς τὸν Βρέδεζορδ. Φοβοῦμαι μήπως ἐπῆλθε κανέν δυστύχημα εἰς τὴν Βέγα... Σκεφθῆτε ὅτι σήμερον ἔχομεν πέντε Δεκεμβρίου καὶ ὅτι αἱ ἀρχαῖοι τῆς ἀποστολῆς ἤλπιζον νὰ φθάσουν πρὸ τοῦ Ὀκτωβρίου εἰς τὸν Βεργίγειον πορθμὸν!... Ἄν ἡ ἐλπὶς αὕτη ἐπραγματοποιεῖτο, τῶρα θὰ τὸ εἰδεύομεν, διότι ἡ Βέγα θὰ ἦτο πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ἢ τοῦλάχιστον εἰς Πετροπαυλόσκαν, εἰς τὰς Ἀλλεουτινας νήσους ἢ εἰς σταθμὸν τινα τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ, ἢ πρὸ τὸν ἵποῖον θὰ ἐστελλε πληροφορίας!.. Ἄλλ' αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ τηλεγραφήματα τὰ ὅποια μᾶς ἐστάλησαν διὰ μέσου Ἰρκούτσκις φέρουσιν ἡμερομηνίαν 7 Σεπτεμβρίου, τουτέστι τρεῖς ὀκταήμερος μῆνας τῶρα ἀγνοοῦμεν καθ' ὁλοκληρίαν τί ἀπέγινεν ἡ Βέγα, τὸ ἵποῖον σημαίνει ὅτι δὲν ἐφθάσεν ἐγκαιρῶς εἰς τὸν Βεργίγειον πορθμὸν... ἐπομένως ὑπέστη καὶ αὕτη τὴν κοινὴν τύχην ὅλων τῶν ἀποστολῶν, αἱ ὅποιαι ἀπὸ τριῶν αἰώνων ἀνέλαβον ν' ἀνακαλύψωσι τὸν βορειανατολικὸν πόρον!.. Αὐτὸ εἶνε τὸ θλιβερόν συμπέρασμα εἰς τὸ ἵποῖον ἐγὼ καταλήγω.

— Ἡ Βέγα ἴσως ἠναγκάσθη νὰ διαχειμάσῃ ἐντὸς τῶν πάγων, καθίσσον μάλιστα ὁ Νόρδενσκιολδ προεῖδε καὶ τὴν πιθανότητα ταύτην, ἀντεῖπεν ὁ ἰατρός.

— ἴσως, ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶνε ἡ εὐνοϊκωτέρα ἐξ ὅσων δυνάμεθα νὰ κάμωμεν, καὶ πάλιν δὲ ἡ τοιαύτη διαχείμασις συνεπάγεται τόσους κινδύνους ὥστε ἰσοδυναμεῖ σχεδὸν πρὸς ναυάγιον. Ὁπωσδήποτε ὅμως ἀναμφίβολον εἶνε ὅτι ἂν ἔχωμεν ποτε εἰδήσεις ἐκ τῆς Βέγας, δὲν θὰ τὰς ἔχωμεν πρὸ τοῦ προσεχοῦς θέρους.

— Διατί;

— Διὰ τὸν λόγον ὅτι ἂν ἡ Βέγα δὲν ἐναυάγησιν εἶναι τῶρα ἀποκλεισμένη ἀπὸ τοὺς πάγους, καὶ δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ ἐξέλθῃ πρὸ τοῦ Ἰουνίου ἢ τοῦ Ἰουλίου, δύνον εὐνοϊκὰ καὶ ἂν ἔλθουν τὰ πράγματα.

— Εἶν' ἀληθές, ἀπεκρίθη ὁ Βρέδεζορδ.

— Ποῖον συμπέρασμα ἐξάγεις ἐξ ὅλων τούτων; ἠρώτησεν ὁ ἰατρός ἀνησυχήσας ἐπὶ τῷ τρομῷ· δει τὸν ὄν εἶχε λάβῃ ἢ φωνὴ τοῦ Ἐρικ.

— Τὸ συμπέραμά μου εἶνε ὅτι δὲν εἰμπορῶ νὰ περιμένω τόσον πολὺ, εὐρισκόμενος εἰς ἀμφιβολίαν περὶ ζητήματος, τὸ ἵποῖον ἔχει δι' ἐμὲ τόση σπουδαιότητα!..

— Τί εἰμπορεῖς νὰ κάμῃς; Πρέπει νὰ ὑποκύπτωμεν εἰς τὸ ἀναπόδραστον!..

— Ἐκτὸς ἂν τὸ ἀναπόδραστον τοῦτο δὲν εἶνε πραγματικὸν ἀλλὰ κατ' ἐπιφανείαν μόνον! ἀπεκρίθη ὁ Ἐρικ. Αἱ ἐπιστολαὶ ἦλθον ἀπὸ τὰς ἀρκτικὰς θαλάσσας διὰ τῆς Ἰρκούτσκις. Ἐγὼ τὰχα διατί νὰ μὴν ὑπάγω διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ; θὰ παραπλεύσω τὰς ἀκτὰς τῆς Σιβηρίας!.. θὰ προσπαθῶ νὰ λάβω πληροφορίας παρὰ

τῶν ἰθαγενῶν, ἂν ἤκουσαν νὰ γίνεται λόγος περὶ πλοίου τινὸς ναυαγήσαντος ἢ ἀποκλεισθέντος ὑπὸ τῶν πάγων! Ἴσως κατορθώσω ν' ἀνεύρω τὸν Νόρδενσκιολδ... καὶ τὸν Πικτρίμιον Ὁδόνογαν! Τὸ πρᾶγμα ἔχει σπουδαιότητα δι' ἐμὲ, ὥστε ἀξίζει τὸν κόπον νὰ τὸ ἐπιχειρήσω.

— Εἰς τὸ μέσον τοῦ χειμῶνος;

— Διατί ὄχι; Ὁ χειμὼν εἶνε ἡ καλλιτέρα ἐποχὴ τοῦ ἔτους διὰ νὰ διατρέξῃ κανεὶς μετ' ἑλκῆθρα τὰς βορείους χώρας.

— Ναι, ἀλλὰ λημονεῖς ὅτι δὲν ἐφθάσας ἀκόμη εἰς τὰς βορείους τὰς χώρας καὶ ὅτι τὸ ἔαρ θὰ φθάσῃ εἰς αὐτὰς πρὸ σοῦ.

— Εἶνε ἀληθές, εἶπεν ὁ Ἐρικ, ἀναγκασθεὶς νὰ ὁμολογήσῃ τὸ ἄρθρον τῆς ἀντιρρήσεως ταύτης. Καὶ ἔμεινε βεβηθισμένος εἰς σκέψεις τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους ἔχων ἐπὶ τοῦ ἔδαφους.

— Ἀδιαφοροῦ! εἶπε μετὰ μικρὸν. Πρέπει ν' ἀνευρεθῇ ὁ Νόρδενσκιολδ καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ Πατρικίος Ὁδόνογαν!.. καὶ θὰ καταβάλω πάντα ἀγῶνα διὰ νὰ τοὺς ἀνεύρω.

Τὸ σχέδιον τοῦ Ἐρικ ἦν ἀπλοῦστατον· συνίστατο δὲ εἰς τὸ ν' ἀνακοινώσῃ ἀπλῶς εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Στοκόλμης ὑπὸ τύπον σημειώσεως ἀπλῆς τὸ δίλημμα αὐτοῦ περὶ τῆς πιθανῆς τύχης τῆς Βέγας: «Ἡ ἀπώλειο ἢ ἀποκλεισθῆναι ὑπὸ τῶν πάγων,» συμπεραίνων ὅτι ἐπέκειτο ἀνάγκη νὰ σταλῇ πλοῖον πρὸς ἀναζήτησιν αὐτῆς.

Ὁ συλλογισμὸς ἦτο ἰσχυρὸς, τὸ δ' ἐνδιαφέρον ὅπερ συνεδέετο πρὸς τὴν ἀπόπειραν τοῦ Νόρδενσκιολδ γενικόν, ὥστε ὁ νεαρὸς σπουδαστὴς τῆς Οὐψάλης ἦτο βέβαιος ὅτι αἱ ἐπιστημονικοὶ συλλογοὶ μετὰ ζήλου θὰ συνεζήτουν τὴν πρότασιν του. Ἀλλὰ τὸ ἐπιτευχθέν ἀποτέλεσμα ὑπερέβη καὶ αὐτὰς τὰς προσδοκίας του. Πᾶσαι ἀνεξαιρέτως αἱ ἐφημερίδες ἐσχολίασαν τὴν πρότασιν ἐπιδοκιμάζουσαι αὐτήν. Ἡ κοινὴ γνώμη ὁμοφώνως ἀπεφῆνατο ὑπὲρ ὀργανώσεως ἀρωγῆς ἀποστολῆς. Συνέστησαν ἐπιτροπεῖα, ἤρξαντο ἐγγραφαί. Τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία, τὰ ἐκπαιδευτήρια, πᾶσαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις ἐφιλοτιμήθησαν νὰ συντελέσωσιν εἰς ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιχειρήσεως. Πλούσιός τις ἐροπλιστὴς ἀνέλαθε νὰ ἐξαρτύσῃ ἰδίᾳ δαπάνη πλοίου, μέλλον νὰ τραπῇ ἐπὶ τὰ ἔχνη τῆς Βέγας καὶ ὑπερ ἀπικάλεισε Νόρδενσκιολδ.

Ἐφόσον παρήρχοντο αἱ ἡμέραι καὶ ἡ περὶ τῆς τύχης τοῦ θαλασσοπόρου ἀγνοία ἐπετεινετο, ὁ ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης ἐνθουσιασμὸς ἤξανε. Περὶ τὸ τέλος τοῦ Δεκεμβρίου αἱ εἰσφοραὶ εἶχον ἀνέλθῃ εἰς σημαντικὸν ποσόν. Ὁ ἰατρός Σβαρμεγκρόνα καὶ ὁ δικηγόρος προήρουν ἐν τῷ καταλόγῳ προσενεγκόντες ἐκάτερος δεκαμισχιλίας κορώνας. Ἦσαν δὲ μέλη τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπεῖας, ἥτις εἶχεν ἐκλέξῃ τὸν Ἐρικ ὡς γραμματέα.

Ουτος δε ητο οντως η ψυχη αυτης. Ο Ζηλος, η μετριωφροσυνη, η προφανης αυτου αρμοδιότης περι πάντα τα σχετιζόμενα προς την επιχειρησιν ζητήματα, ατινα εμελέτα και εξηκρίβου ακαταπονήτως, εφείλκυσαν αυτω την υπόληψιν πάντων των μελών της επιτροπής.

Από της πρώτης ημέρας είχε δηλώσει ότι θερμώς επόθει να μετασχη της αποστολής, και ως απλους έτι ναύτης· τούτο δε παρείχε μείζονα σημασίαν εις τας εξαιρέτους ιδέας ας εισηγήετο εις τους οργανωτάς της αποστολής. Ουτος λοιπόν διηύθυνε πάσας τας προπαρασκευαστικας εργασίας.

Και πρώτον μόν άπερασίθη και έτερον πλοϊον να συναποπλεύση μετά του Νόρδερσκιολδ, όπως αι έρευμαι αποβώσι λυσιτελείς, τó πλοϊον δε τούτο η άτμήλατον. Αυτός ο Νόρδερσκιολδ είχε άπνδειξη ότι η κυρία αίτία της αποτυχίας πασών των προγενεστέρων αποπειρών ητο ότι είχαν επιχειρηθή δι' ιστιοφόρων πλοϊων. Οι θαλασσοπόροι των άρκτικων θαλασσων, ιδίως δε οι προς εξερεύνησιν χωρών περιοδεύοντες, μέγιστον έχουσι συμφέρον να μη ύσιν υποχείριοι του ανέμου, να έχουσι τον άντμόν εις τας διαταγας αυτων όπως βιάζωσι την πορείαν του πλοϊου όταν εινε ανάγκη να διαβώσιν επικινδυνόν τι στενόν, τέλος δε και πρό πάντων όπως δύνανται να πλέωσι προς την έλευθεραν πάγων θαλάσσαν, όπουδήποτε εινε αυτη· ταυτα δε πάντα εινε συνήθως αδύνατα εις τα ιστιοφόρα πλοϊα.

Απεφασίσθη προσέτι να περικαλυφθῆ τó πλοϊον διά περιβλήματος εκ χλωρας δρυός εξ δακτύλων πάχους και διαίρηθη εις μικρά διαχωρίσματα μη συγκοινωνούντα προς άλλα ηα όπως μη κινδυνεύη τó όλον πλοϊον εκ των επί μερει ζήμιων, να δύναται να πλέη και εις άβαθή ύδατα, και τέλος να ναυπηγηθῆ αυτως ώστε να δυνηθῆ να συμπαραλάβη σχετικώς μεγάλην ποσότητα άνθράκων.

Εκ πολλών προταθέντων προς αγοράν τῆ επιτροπεία πλοϊων αυτη εξέλεξεν ήμιολίαν πεντακοσίαν τεσσαράκοντα τόννων, άρτίως ναυπηγηθεϊσαν εν Βρέμη, δι' ην έπαρκές ητο πλήρωμα δεκαοκτώ άνδρων. Είς την ήμιολίαν, διατηρούσαν και τα ιστία αυτης, ενηρμόσθη άτμομηχανή ογδοήκοντα ίππων και έλιξ ούτω κατεσκευασμένος ώστε ν' ανέλκηται εύχερως επί του πλοϊου αν κινδύνευεν εκ των πάγων. Η ιστία ενός των άτμολεβήτων κατεσκευάσθη δυναμένη να καιη και έλαιον η λιπος, ατινα εύχερως ήδύνατο να προμηθευώσιν εκ των άρκτικων χωρών, αν συνέβαινε να εξαντληώσιν οι άνθρακες. Τó σκάφος διά του περιβλήματος της δρυός επικαλυφθέν έστερεώθη και δι' έγκαρσίων δοκων ώστε ν' ανθίσταται κρατερως εις την πείσιν των πάγων. Τέλος η πρόφα θωρακωθεϊσα ώπλισθη διά

χαλυβδίνου έμβόλου όπως άνείγη διοδον διά του σωρού των πάγων αν μη τó πάχος αυτων υπερβείαινε τó όριον του βυθισμού του πλοϊου.

Η ήμιολία αγοράσθεϊσα και τεθείσα πάλιν επί του ναυπηγίου επωνομάσθη Αλάσκα ενεκα της διευθύνσεως εις ην προωρίζετο. Είχεν όμως άποφασισθῆ, επειδή ο Νόρδερσκιολδ έμελλε να διαπλεύση την αυτην οσαν και η Βέγα οδόν, τó δεύτερον τούτο πλοϊον να τραπή την αντίθετον περιπλέον τον κόσμον όπως αναχθῆ εις τον Σιβηρικόν ώκεανόν διά της χερσονήσου της Αλάσκας και του Βεριγγείου πορθμού. Διπλαϊ λοιπόν ήσαν ούτω αι πιθανότητες να άνευρηθῆ η Βέγα αν κινδύνευεν, η τα ίχνη αυτης αν είχαν απολεσθῆ, άφ' ου τó μόν εν πλοϊον έπλεε κατοπιν τó δ' έτερον έχωρει ως ειπείν εις προϋπάντησιν αυτης.

Ο την ιδέαν ταυτην προτεινάς Έρικ πολλας ανελογίσθη όποιαν εκ των δυο τούτων οδών έπρεπε να προτιμηθῆ, επί τέλους δε απέκλιεν εις την δευτέραν.

Ο Νόρδερσκιολδ, είχεν εϊπη καθ' εαυτόν ο νέος, θα διανύση τον δρόμον τον όποιον διήνυσε και η Βέγα. Είνε λοιπόν ανάγκη να φανῆ και αυτη έπίσης εύτυχής κατά τó πρώτον μέρος του πλοῦ αυτης, έστω και μόνον διά να κατορθώση να κάμψη τó άκρωτήριο Τσελύνσκι, αλλά τίποτε δέν με βεβαίσι ότι θα προχωρήση τέσον εμπρός, άφ' ου άπαξ μόνον κατορθώθη τούτο. Αφ' έτέρου δε κατά τας τελευταίας ειδήσεις η Βέγα μόλις διακόσια η τριακόσια μίλλια απέχει του Βεριγγείου πορθμού· αν πλεύσω λοιπόν εις προϋπάντησιν αυτης διά της αντίθετου οδου, έχω περισσότερας έλπίδας ότι θα την συναντήσω. Ο Νόρδερσκιολδ δυνατόν να την παρακολουθήση επί ολοκληρους μήνας χωρίς να την φθάση, και αν όλα τῶ έλθωσιν εινοικά. Αλλ' αν τó πλοϊον μας πλεύση κατ' εναντίον διεύθυνσιν, αδύνατόν να μη την συναντήση, αν εινε σφα άκόμη, άφ' ου θα παραπλήη τας σιβηρικας ακτάς.

Τούτο δ' υπέρ πᾶν άλλο επεθύμει ο Έρικ, να συναντήση τó ταχύτερον την Βέγαν, όπως έπίσης τó ταχύτερον άνεύρη τον Πατρίκιον Όδονογαν.

Ο ιατρός και ο Βρέδεζορδ επεδοκίμασαν πληρέστατα τας σκέψεις ταυτας ως άνεκοίνωσιν αυτοίς ο Έρικ.

Εν τούτοις αι εργασίαι της παρασκευής της Αλάσκας επεσπεύοντο συντόμως· αι τροφαί, τα ένδύματα και πάντα τα έπιτήδεια εξελέχθησαν συμφώνως προς τας υπό της πείρας αποδειχθείσας ανάγκας· τó δε πλήρωμα άπληρώσθη υπό έπιλέκτων ναυτων έσκληραγωγημένων προς τó ψυχός δι' αλειυτικων πλώων εις Ισλανδίαν η Γροιλανδίαν. Τέλος δε κυβερνήτης υπό της επιτροπείας εξελέχθη ο ύπαρχος Μαρσίλιας, άξιωματικός του σουηδικου ναυτικου, λιαν γνωστός διά

τους εις τας άρκτικας θαλάσσας περίπλους αυτού. Ως πρώτος ύπαρχος προσελήφθη αυτός ο Έρικ κρηεις έξιος της θέσεως ταυτης διά την εις έπιτυχίαν του επιχειρήματος ακαταπόνητον αυτó δραστηριότητα, και κατά τύπους άλλως έχων τα προσόντα ως λαβών ήδη τó δίπλωμα πλοάρχου προς μακράς θαλασσοπορίας· ως δεύτερος και τρίτος άξιωματικός εξελέχθησαν δυο δεδοκιμασμένοι ναυτικοί, ο Βόσεβιτς και ο Κζέλικστ.

Η Αλάσκα παρέλαβε και έκρηκτικας ύλας όπως εν ανάγκη ανατινάσση τους πάγους, και άφθονα θεραπευτικά κατά της στομακάκης ύφ' ης καταλαμβάνονται οι εν ταις άρκτικαίς χώραις διατρίβοντες. Έφωδιασθη προσέτι και διά θερμωγών, όπως, εν παντί πλάτει, διατηρηθῆ θερμοκρασίαν ήρεμον και κανονικήν, και διά φορητής μετεωρολογικής σκοπίδος, της καλουμένης αμφιέας· τού κόρακος ητις αίρεται επί της κορυφής του μεγαλούιστου, εν ταις θαλάσσαις όπου πλεύουσιν οι πάγοι, όπως προσημαίνη την έλευσιν αυτων. Κατά πρότασιν του Έρικ εις ταυτην προετίθη και ισχυρά έστία ήλεκτρικου φωτός δυναμένη να φωτίζη την νύκτα τον πλοῦν της Αλάσκας. Ομοίως επεβιβάσθησαν επτά βοηθητικά πλοϊα, εν δυο φαλαινίδες και εις κέρκουρας (κάτερον) εξ έλικηθρα, ζεύγος χιονοπεδίλων δι' έκαστον των εμπλεόντων, τέσσαρα τηλεβόλα Γκάτλιγκ, και τριακόντα πολυβόλα όπλα μετά των αναγκαίων πολεμαφοδίων.

Αι παρασκευαι αυται ήγγιζον περι τó τέρμα των ότε ο Έρσεβον και ο υίός του Όθων έλθόντες εκ Νορβής μετά του ευσάμου κυνός αυτων Κλάας εξελευρήσαν να προσληθώσιν ως ναυται επί της Αλάσκας. Έξ έπιστολής του Έρικ είχαν μάθη όποιον προσωπικόν συμφέρον είχεν ουτος εις την αποστολήν ταυτην και ήθέλησαν να συμμετάσχωσι των κινδύνων αυτης. Ο Έρσεβον ως προσόντα αυτου παρουσίαζε την γνώσιν των γροιλανδικων παραλιων και την ώφέλειαν ην ήδύνατο να παράσχη ο κύων αυτου Κλάας ως ούραγός εξευγμένος εις έλικηθρον. Ο Όθων ως μόνα αυτου προσόντα είχε την σιδηράν υγείαν, την ήράκιον ρώμην και την άφοσίωσιν του. Διά της ύποστηρίξεως του ιατροῦ και του Βρέδεζορδ έγινόντο δεκτοί και οι τρεις υπό της επιτροπείας.

Περι τας αρχάς λοιπόν του Φεβρουαρίου του 1879 πάντα ήσαν έτοιμα. Οθεν η Αλάσκα είχε πέντε μήνας πρό αυτης όπως ευρεθῆ εις τον Βεριγγειον πορθμόν περι τó τέλος Ιουνίου, δε ητο η κατάλληλος προς εξερεύνησιν εποχή. Θα μετέβαιεν άλλως τε διά της ευθερέρας οδου, δηλαδή διά της Μεσογειου, της Σουεζιου διώρυγος, του Ινδικου ώκεανου και των Σινικων θαλασσων, σταθμεύουσα όπως προμηθευθῆ άνθρακας, εν Γιβραλτάρ, Αδεν, Κολόμβη της Κεϋ-

λάνης, Σιγκαπόρη, Χόγκ—Κόγκ, Υοκοχάμα και Πετροπαυλόσκα.

Εκ πάντων τούτων των σταθμών η Αλάσκα έμελλε να τηλεγραφῆ εις Στοκόλμην· ως εικός δε συνεφωνήθη, αν εν τῶ μεταξύ χρόνῳ έλαμβάνετο πληροφορία τις περι της Βέγας, ν' ανακοινώται εις αυτην ήμέσως.

Ως ελέχθη λοιπόν, η Αλάσκα τον προς τας άρκτικας θαλάσσας πλοῦν αυτης έμελλε ν' αρχίση από των τροπικων θαλασσων παραπλεύουσα τας μέλλον ήλιοφιλείς χώρας. Τó πρόγραμμα δε τούτο δέν συνετάχθη άπλως κατ' άρέσκειαν, άλλ' ητο αποτέλεσμα έπιτακτικής ανάγκης, άφ' ου επρόκειτο να φθάσωσιν εις τον Βεριγγειον πορθμόν διά βραχυτέρας οδου διατελούντες εν τηλεγραφικῆ συγκοινωνίᾳ μετά της Στοκόλμης.

Αλλ' ικανώς σοβαρά δυσχέρεια ήπειλει ν' αναβάλῆ τον απόπλου. Μεγάλου ποσού καταβληθέντος προς έντελή έξοπλισμόν του πλοϊου, έλάχιστα πλέον υπελείποντο εκ των εισνεχθέντων διά τας άπαραιτήτους έτι δαπάνας. Ανάγκη ητο πράγματι ν' αγοράσθώσι γαιάνθρακες και άλλαι προμήθειαι. Και άλλη έπίκλησις προς συνεισφοράν ητο αναγκαία. Μικρόν δε μετά την δημοσίευσιν αυτης η επιτροπεία έλαβε ταυτόχρονας δυο συστημένας έπιστολάς.

Η πρώτη ητο του Μαλαριου, δημοδιδασκάλου εν Νορβή. Περιείχε δε χαρτονόμισμα πεντακοσίων κορωνων συν τῆ αίτήσιν να μετάσχη της αποστολής ως βοηθός του φυσιοδφου.

Η δευτέρα περιείχεν έπιταγήν είκοσιπεντακισχιλιων κορωνων μετά της λακωνικής ταυτης σημειώσεως:

«Διά τó ταξείδιον της Αλάσκας.

»Εκ μέρους του Τούδωρ Βράουν υπό τον όρον να γίνῆ δεκτός ως έπιβάτης.»

ΙΒ'

Απροσδόκητοι έπιβάται.

Η αίτησις του Μαλαριου άσμένως έγινετο αποδεκτή υπό της διοικητικής επιτροπείας, ο δε άγαθός δημοδιδάσκαλος, ου ή ως βοτανικου υπόδηψις ητο περισσότερο διαδεδομένη άφ' όσον ένόμιζε, διωρίσθη βοτανικός της αποστολής.

Αλλά τον όρον εν είχε προβάλῆ ο Τούδωρ Βράουν προς εισφοράν των είκοσιπεντακισχιλιων κορωνων, ο ιατρός Σβαρυγκρόνα και ο Βρέδεζορδ ήθέλησαν σποδρως κατ' αρχάς να πολεμήσωσιν άλλ' άνελογισθέντες ότι έδει να ημολογήσωσι ποια ήσαν τα αίτια της αντιπαθείας των, απέσχον τούτου. Αληθώς, πώς να δικαιολογήσωσιν εις την επιτροπείαν την ιδέαν της άπορρίψεως τηλεκαύτης εισφορας, ούδέν επιχείρημα άξιον λόγου έχοντες. Ο Τούδωρ Βράουν παρουσίασεν εις τον Σβαρυγκρόνα τó πρακτικόν

του θανάτου του Πατρικίου 'Οδόνουαν, και νυν ο Πατρικίος 'Οδόνουαν ανεφάνετο ζών. 'Αλλά ποίαν απόδειξιν είχαν της κακής πίστεως του Τούδωρ Βράουν; τουτο βεβαίως θα εζήτην να μάθη δικαίως ή επιτροπεία πριν άρνηθη το εξαγον αυτήν της άμνηχανίας ποσόν εκείνο. 'Ο Τούδωρ Βράουν άλλως ήδύνατο κάλλιστα να υποστηρίξη ότι ενήργησεν εν ειλικρινεία ως καταβαλόντα εν της παρούσης αυτού διαγωγής. 'Ισως σκοπός αυτού αποκλειστικώς ήτο ν' απέλυθη όπως επίσης εξακριβώση ότι ο Πατρικίος 'Οδόνουαν, ον εθεώρει πνιγέντα κατέναντι της Μεδέρας, εύρισκετο ζών επί των άκτων της Σιθρίας. Και επί τη υποθέσει ότι άλλο σχέδιον υπεκρυπτεν ο Τούδωρ Βράουν συμφέρον ίσως ήτο να επιβλέπωσιν αυτόν, να διαγνώσωσι τον άνδρα και έχωσιν αυτόν υποχείριον. Διότι επί τέλους εκ των δύο το έτερον ήτο δυνατόν: ή ούδέν το κοινόν είχε προς το ζήτημα, όπερ από μακρού χρόνου άπησχόλει τους φίλους του 'Ερικ, τότε δ' ήτο άνωφελές να προσερχοώσιν εις αυτόν ως προς αντίπαλον, ή τούναντίον είχε προσωπικόν συμφέρον εν τη σκοτεινή ταύτη υποθέσει, και τότε εκατοντάκις προτιμότερον ήτο να βλέπωσιν αυτόν ενεργούντα όπως τον καταπολεμήσωσιν.

'Ο ιατρός λοιπόν και ο Βρέδεζορδ κατ' άρχάς μιν άπεφασίσαν να μη άντιστώσι το παράπαν εις την επιβίωσιν του. Βίτα δε βαθμηδόν κατελήφθησαν υπό της επιθυμίας να μελετήσωσι τον παράδοξον εκείνον άνθρωπον και μάθωσι διατί ήθελε να επιβή της 'Αλάσκας. 'Αλλά πως να κατορθώσωσι τουτο χωρίς να συνεκπλεύσωσι και ούτοι; 'Αλλ' ίσως δέν θα έπραττον κακώς αν άπήρχοντο και ούτοι μετά της 'Αλάσκας. Το δραμολόγιον του πλοίου ήτο λίαν τερπνόν, εν τω πρώτω τουλάχιστον μέρει αυτού. 'Εν ενί λόγω ο ιατρός Σβαρυεγκρόνα, θερμός φίλος των περιουδειών, εζήτησε να γίνη δεκτός επί του πλοίου ως επιβάτης, έατω και μόνον όπως συνοδεύση την αποστολήν μέχρι των Σινικών θαλασσών, καταβαλλων οίον τίμημα ήθελεν έχρησθη ή επιτροπεία.

Το παράδειγμα του ιατρού επήδρασεν άμέσως επί του Βρέδεζορδ, όστις πρό πολλού ώνευροπόλει να ταξειδέυη εις τας άπωτάτας εκείνας χώρας. Και αυτός όμοίως εζήτησάτο θαλαμίσκον τινά από τους αυτούς όρους.

'Η Στοκόλμη πάσα είχε πιστεύσει ότι ο καθηγητής Χόστετ έμελλε να πράξη το αυτό εν μέρει μιν υπό επιστημονικής περιεργίας, εν μέρει δε εκ φόβου μη διέλθη μακρούς μήνας άνευ των δύο αυτού φίλων. 'Αλλ' ή προσδοκία της Στοκόλμης διεψεύσθη. 'Ο καθηγητής, θελήσας κατ' άρχάς να συναπέλθη, τόσοσιν λεπτολόγως συνεζήτησε το υπέρ και το κατά, ώστε δέν ήδυνήθη να καταλήξη εις συμπέρασμα τι έπαίξει λοιπόν

το ταξειδίον του εις το κορόνα ή γράμματα και ή τύχη επέταξεν αυτά να μείνη.

'Η 'Αλάσκα έμελλεν άμετακλήτως ν' άποπλεύση τη 10 Φεβρουαρίου. Τη 9 ο 'Ερικ άνέμενε τον Μαλάριον, εξεπλάγη δε εύχαρίστως ιδών μετ' αυτού και την κυράν Κατρίναν και την Βάνδαν, ατίνες ήλθον διά του σιδηροδρόμου όπως άποχαιρετήσωσιν αυτούς. Κατέλυσαν μετροφρόνας εις πανδοχείον τι της πόλεως: άλλ' ο ιατρός άπήτησε να κατοικήσωσι παρ' αυτώ, προς μεγαίτην δυσαρέσκειαν της Κάζας, εις ήν άπήρεσκον οι μη εύγενείς ούτοι ξένοι.

'Η Βάνδα ήτο τώρα ύψηλή νεανίς, ής ή κάλλονή δέν διεψεύσε τας υποσχέσεις ως είχε παράσχη εκ μικράς αυτής ηλικίας. Πρό μικρού είχε υποστή λίαν επιτυχώς τας άπολυτηρίους εξετάσεις εξ ών έδικαιούτο να τύχη καθηγητικής έδρας εν άνωτέρω τινι σχολή. 'Αλλά προύτιμα να μείνη εν Νορβή, παρ' τη μητρί αυτής, έμελλε δέ ν' άντικαταστήση τον Μαλάριον κατ' την άπουσίαν του. Σοβαρά πάντοτε και ήδέια, ήνται εκ της άληθοϋς εκείνης παιδείσεως, ήτις κατ' ούδέν είχε μεταβάλη την άπλότητα των οικογενειακών αυτής έξεων, θελήγητρον τι παράδοξον και ιδιοφύεστατον. 'Εξεπλήττετο ο βλέπων την ώραίαν εκείνην νεάνίδα, φορούσαν την γραφικην νορβηγικην έσθήτα, άποφανομένην ήσύχως περι ύψίστων επιστημονικών ζητημάτων, ή καθημένην παρ' το κλειδοκύμβαλον και μουσουργούσαν μετά τέχνης άπαραμιλλου σονάταν τινά του Βετγρόβεν. Μέγιστον αυτή θελήγητρον παείχε ή ελλειψίς πάσης άλαζονείας και έπιτηδεύσεως και ή πλήρης της συμπεριφοράς αυτής φυσικότης. Δέν έπεζήτηε την επίδειξιν και δέν έφανταζετο να έπαρθη διά τα πλεονεκτήματα αυτής, ως δέν έφανταζετο να έρυθράση διά τα σανδαλιά της άνεπτύσαστο εν χάριτι και κάλλονη ως ζυγιονάνθος του νορβηγικού όρμίσκου καλλιεργηθέν υπό του γηραιού διδασκάλου εν τω όπίσω της σχολής κηπαρίω του.

Την έσπέραν πάσαν ή θετή οικογένεια του 'Ερικ συνήλθεν εις το έντευκτήριον. 'Ο Βρέδεζορδ και ο ιατρός έπαιξαν μετά του Χόστετ την τελευταίαν παρτίδα του ούλατ αυτών. Τότε άνεκάλυψαν ότι ο Μαλάριος ήτο έγγρατίστατος του εύγενούς τούτου παιγνιδίου, ήλπισαν δε ότι θα διασκεδάζωσι μετ' αυτού τας μακράς ώρας της άργίας επί της 'Αλάσκας. 'Αλλά δυστυχώς ο δημοδιδασκαλος κατέστησε συγχρόνως γνωστόν, ότι υποκειμένος εις ναυτίαν έμενε σχεδόν διαρκώς εν τη κλήν μόλις επέβαινε πλοίου τινός. Μόνον δέ ή προς τον 'Ερικ άγάπη έπεισεν αυτόν να επιχηρήση τον μακρόν πλοΰν ως και ή φιλοδοξία ήν κατ' τον φιλόπονον αυτού βίον έτρεφε, να προσθήσθη νέα τινά είδη εις τας ήδη εν τοίς καταλόγοις σεσημειωμένας βοτανικάς οικογενείας.

Μετά το ούλατ έμουσούργησαν όλίγον. 'Η Κάζα έφρουσεν άλαζονικώς βάλς τι του συρμού, ή δε Βάνδα έμελεσε διά φωνής περιπαθεστάτης παλιόν τι σκανδιναυικόν άσμα. Βίτα παρετέθη το τέιον και έπιον κύαθον πούνης υπέρ επιτυχίας της άποστολής. 'Ο 'Ερικ παρέτήρησεν ότι ή Κάζα δέν ήγγισε το ποτόν.

— Δέν μάς εύχεσθε και σεις καλόν ταξειδι; ήρώτησε χαμηλοφώνως.

— Τι ώφελεί να εύχεται κανείς πράγμα που δέν έλπίζει; άπήνησεν αυτή.

Την επαύριον, από της ηούς πάντες εύρισκοντο επί του πλοίου παρεκτός του Τούδωρ Βράουν. 'Αφ' ής ήμέρας άπέστειλε την χρηματοφόρον έπιστολήν ούτος δέν είχε φανή.

'Ορα του άπόπλου είχε όρισθη ή δευτέρα μετά μεσημβριαν. 'Αμα τή πρώτη κρούσει της ώρας ο κυβερνήτης Μαρούλας διέταξε να άρρωσι την άγκυραν και να σημάνωσι τον κώδωνα της άναχωρήσεως όπως άγγελθή εις τους έπισκεπτας ότι καιρός ήτο ν' άποβιβασθώσιν εις την ξηράν.

— Καλήν έντάμωσιν, 'Ερικ, άνέκραξεν ή Βάνδα περιβαλούσα τον τράχηλον αυτού διά των βραχιόνων της.

— Καλή έντάμωσι, παιδι μου! είπεν ή Κατρίνα θλιψάσα τον νέον ύπαρχον επί της καρδιάς της.

— Και σεις, Κάζα, τίποτε δέν μου λέγετε; ήρώτησεν ο 'Ερικ χωρήσας προς αυτήν όπως την έναγκαλισθή.

— 'Εγώ σάς εύχομαι να μη παγώση ή μύτη σας και ν' άνακαλυψετε ότι είσθε μετημφισμένως πρίγκιψ, άπήνησεν αυτή προπετός γελώσα.

— 'Αν επηλήθειεν αυτό θα μου έδεικνύετε τουλάχιστον όλίγην φιλίαν; είπε προσπαθών να μειδιάση όπως άποκρύψη την πικρίαν δι' ής ο σαρκασμός ούτος είχε πληρώση την καρδίαν του.

— 'Αμφιβάλλετε; άπεκρίθη ή Κάζα στραφείσα προς τον θεϊόν της όπως άποδείξη εις τον 'Ερικ ότι ο άποχαιρετισμός της είχε λήξη.

'Ο κώδων έσήμαινεν επιτακτικότερον ήδη. Το πλήθος των έπισκεπτών κατήρχετο τας κλίμακας, περι τας όποιας συνωστίζοντο τα έφόδια όπως παραλάβωσιν αυτούς. 'Εν μέσω της συγχύσεως ταύτης ούδεις σχεδόν ένόησε την βραδείαν άφιξιν επβάτου τινός, κρατούντος μάρασιπον.

Μετά δύο ή τρία στρηνή και παρατεταμένα συρίγματα, ή έλιξ έκινήθη, άφρός παφλάζων έλεύκανε τα ύδατα της πύμνης και ή 'Αλάσκα μεγαλοπρεπώς όλισθαίνουσα επί των πρασίμων της Βαλτικής ύδάτων άπέπλευσε της Στοκόλμης έπυσημούντος του πλήθους και σείοντος πίλους και μανδήλια.

'Ο 'Ερικ όρθός επί της γεφύρας έκείλευ τον χειρισμόν των ιστίων. 'Ο Βρέδεζορδ και ο ιατρός έρειδόμενοι επί του άριστερού κίωροθραίου έπιμ-

πον τελευταίον χαιρετισμόν εις τας επί της προκυμίας Κάζαν και Βάνδαν. 'Ο Μαλάριος καταληφθείς ήδη υπό ναυτίας κατεκλίθη. 'Υπό της μερίμνης του άποχωρισμού κατεληγμένοι ούτε οι μιν ούτε οι δε παρετήρησαν την έλευσιν του Τούδωρ Βράουν.

'Οθεν ο ιατρός δέν ήδυνήθη να καταστείλη κίνημα έκπλήξεως ότε στραφείς είδεν αυτόν αναθρόσκοντα του βάθους του πλοίου και βαδίζοντα προς αυτόν, τας χείρας δ' έχοντα εν τοίς θυλακίαις, την αυτήν φορούντα στολήν οίαν και κατ' την συνέντευξιν αυτών, και τον πίλον ακίνητον ως τότε φυλάττοντα επί κεφαλής.

— Καλόν κατευόδιον, είπεν ο Τούδωρ Βράουν, δίκην χαιρετισμού και προλόγου.

'Ο ιατρός έμεινε κατάπληκτος εκ του θράσους εκείνου. Περιέμεινε στιγμάς τινας όπως ο παρ' όδοξος άνθρωπος φανή καν ότι έχαιρέτα, ή δώση εζήγησιν της διαγωγής αυτού. 'Αλλά βλέπων ότι ούδέτερον τούτων έπραττε ο ιατρός ήρξάτο της έφοδου.

— Λοιπόν καθώς φαίνεται, ο Πατρικίος 'Οδόνουαν δέν απέθανεν όπως έλεγον μερικοί! άνέκραξε διά της συνήθους αυτώ έξυθυμίας.

— Αυτό ίσα ίσα πρόκειται να μάθωμιν, άντείπεν ο Βράουν άπαθείστατα, και διά να έχω την συνείδησίν μου ήσυχον ήθελήσα να λάβω μέρος εις το ταξειδίον.

Μεθ' ο, ο Τούδωρ Βράουν τω έστρεψε την βάχιν, κρίνας αναντιρρήτως έπαρκή την εζήγησιν, και ήργασε να διασκελίξη το κατάστρωμα ψιθυρίζων τον προσφιλή αυτού ήχον.

'Ο 'Ερικ και ο Βρέδεζορδ παρηκολούθησαν τον ταχύον τουτον διάλογον μετά φυσικής περιεργίας. 'Ο Τούδωρ Βράουν ήτο όλως άγνωστος αυτοίς. 'Εμελέτων λοιπόν αυτόν συντόνας, συντονώτερον έτι και του ιατρού. Παρετήρησαν δ' ότι ο άγνωστος, καιτοι άδιαφορίαν υποκρινόμενος, έρριπτεν από καιρού εις καιρόν λαθραίον προς αυτούς βλέμμα, ώσανει ήθελε να ιδη όποιαν ένεποίει έντύπωσιν. 'Ανευ λοιπόν συνεννοήσεως προς άλλήλους άμφότεροι προσεποικήθησαν ότι δέν προσείχον εις αυτόν. 'Αλλ' άμέσως άφ' ού κατήλλον εις την αίθουσαν ήτις συνεκoinώνει μετά των θαλαμίσκων, συνδιεσκέφθησαν.

Ποίος άρα ήτο ο σκοπός του Τούδωρ Βράουν θέλοντος να διαπιστώση τον θάνατον του Πατρικίου 'Οδόνουαν; Και ποίον έπέδιωκε τώρα σκοπόν έπιβάς της 'Αλάσκας; 'Αδύνατον να το είπωσι. 'Αλλ' ήτο δυσχερές να μη πιστεύωσιν ότι το δικλουν τουτο διάβημα δέν συνεχετίζετο κατ' το μάλλον ή ήττον άμέσως προς την Ιστορίαν της Κινθίας και του παιδιού του σωσίου. 'Οντως όλον το διά τον Πατρικιον 'Οδόνουαν, εν διαφέρειν του 'Ερικ και των φίλων αυτού συνιδέετο προς την υποτιθεμένην γνώσιν του

μυστηρίου, και ένεκα τής γνώσεως ταύτης άκριβώς έθεώρουν άναγκαίαν τήν άνεύρεσιν του Ιρλανδού. Άλλά νυν ένόπιον αύτων είχον άνθρωπον οστις άπρόσκλητος έλθών έδήλωσεν ότι ο Πατρικιος Όδόνογαν άπέθανε. Και δ' άνθρωπος ούτος μετέσχεν έπιβλητικώς δια του χρήματος αύτου τής εξερευνητικής άποστολής, εύθως ως ή δ' ήλιωσις αύτου διεψεύσθη όλως άπρόοπτος. Όθεν άριδ' ήλιως εξήγετο ότι έν πάσι τούτοις έναχρύπτετο άτομικόν αύτου συμφέρον, και αύτή δ' έτι ή προς τον Σβαρνεγκρόνκ έπίσκεψις καταδείκνυε τήν σχέσιν του συμφέροντος τούτου προς τας έρεύνας του Ιατρού.

(Έπεται συνέχεια.)

Η κατωτέρα πραγματεία έγγραφή έλληνιστί δια τήν Έστίαν υπό τής έσποινίδος Mary C. Davias, διακριθείσης από τινος έν Αθήναις. Η πρώτη Άγγλική διδάκτωρ τής φιλολογίας, ήτις εύδαμώς είναι άγνωστοί, τοίς ήμετέροις άναγνώσταις (Βλ. Έστία τ. ΚΑ' σ. 109), ήν βεβαίως ή καταλληλοτάτη όπως παράσχη είκόνα πιστήν και άκριβή του έπαγωγού, εί και ξενότροπου φαινομένου ή ύ βίου και του τρόπου των σπουδών των είς τή Άγγλική Πανεπιστήμια φοιτησών κυριών. Διακριθείσα έν ταις εισιτήριαις εξετάσειν, ως ύπέστη και 'Ιανουάριον του 1879 έν τή Λονδίνω Πανεπιστημικήν σχολήν προνοήσαντες ή διαφανομοίς, μετά τριετείς δ' εύδοκίμους σπουδάς έν τή Γιρτονείω κολλεγίω τής Κανταβριγίας, εύδοκίμως ύποστάσα τήν άπολυτήριον Πανεπιστημικήν έτίτασιν και μετά τούτην τήν έν τοίς άνωτέροις κλάδοις τής επιστήμης, άξιωθείσα του διακεκριμένου δικλώματος, έπερ τις και άλλη δικαιοσύνη άναγνωρίστας να συνηγορή ύπερ ύψηλοτέρης εκπαιδύσεως των γυναικών, δια του ίδιου παραδειγματος πιστευτικώς καθιστάσα τοίς λόγους, ύπερ της ύποστήσειν του ζητήματος τούτου επάγεται. Δι' ήμās δέ τοίς Έλληνας ή άναγνωσις τής πραγματείας τής εύπαιδύτου έσποινίδος ένέχει πρόσθετον ένδιαφέρον, διότι έγγραφή έν άπτασταρ νεοελληνική γλώσση, ήν ταχίως έτέμαθεν έν ταύθα, βοηθημένη υπό τής έντελής γνώσεως τής αρχαίας.

Σ. τ. Δ.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΓΓΛΙΚΟΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΙΣ

Είς τήν έπικρατούσαν έτι πολύ σφαλεράν γνώμην των Ξένων περί τής λεγομένης ύψηλοτέρας παιδείας (higher education) των Άγγλιδων, αι άκόλουθοι όλίγαι παρατηρήσεις περί γυναικών έν τοίς Πανεπιστημίοις έν Άγγλίαις δυνάτουν να θεωρηθώσιν ένδιαφέρουσαι.

Ίσως είναι γνωστόν ότι ύπάρχουσιν έν Άγγλίαις δύο είδη πανεπιστημίων: τόν έν τούτων άπαιτεί να κατοικώσιν οι σπουδασταί έν ή πόλει είναι τό Πανεπιστήμιον, και να ζώσι κατά τας διατάξεις του άκαδημαϊκού βίου. Πρός τον σκοπόν δέ τούτον ύπάρχουσι κατοικίαι λεγόμεναι κολλέγια (colleges), έν ταις όποίαις διαμένουσιν οι σπουδασταί. Τό δέ άλλο είδος είναι εκείνα, των όποιων οι καθηγηταί είναι άπλώς εξεταστικόν σωματείον άφίνον μόν έλευθέρους τοίς ζητούντας τά διπλώματα να εκλέγωσι πώς και πού

να σπουδάσωσιν, άπαιτούν δέ μόνον να παρουσιάζωνται προς εξέτασιν είς ώριμηνάς έποχάς.

Τών τοιούτων εξεταστικόν πανεπιστημίων έπιστημότατον είναι τό του Λονδίνου. Τό παλαιότερον τούτο πανεπιστήμιον παρέχει έλευθέρην τήν είσοδον, όχι μόνον είς σπουδαστάς παντός έθνους και πάσης θρησκείας, αλλά και είς τή δύο φύλα, ήγούμενον ούτω των νεωτέρων έλευθεριών και προόδων. Κατ' αρχάς ύπήρχον ιδιαίτεροι εξεταστικαί δια τας γυναίκας, κατά ή τόν έτος 1878 εξεδόθη διάταγμα, δια του όποιου άφαιμειώθησαν αι εξεταστικαί των γυναικών προς τας των άνδρών, και έκτοτε αι γυναίκες ύφίστανται τας αύτας εξεταστικαί, κατά τον αύτον χρόνον και τρόπον μετά των άνδρών. δημοσιεύονται τα όνόματα αυτών έν καταλόγω κατά βαθμολογικήν σειράν, λαμβάνουσι τά διπλώματα του πανεπιστημίου, και μετέχουσιν όλων των άκαδημαϊκών τιμών. Ούδεμία διάκρισις γίνεται μεταξύ των δύο φύλων. Η κόρη έγχεται έν τού σχολείου μετά τήν έγκύκλιον παιδείυσιν και έγγραφεται έν τή μητρόφω, καθ' ήν ήλικίαν και ή αδελφός τής, ύφισταμένη τήν πρώτην δοκιμασίαν του πανεπιστημίου και ή θήλεια πτυχιούχος, ένδεδυμένη τήν άκαδημαϊκήν αύτης ένδυμασίαν (cap and gown) όμοί μετά των άρρένων άνταγωνιστών, παρουσιάζεται δημοσίως είς τήν καγκελλάριον του πανεπιστημίου, παρά του όποιου λαμβάνει τό δίπλωμα, όπερ είναι ή ικανοποίησης των άγώνων τής έν τή τής διανοίας πηλαστήρα. Τόσον δέ αξίαι άπεδείχθησαν αι Κυρίαί των μεγάλων τούτων προνομίων, ώστε έν τή καταλόγω του πανεπιστημίου του Λονδίνου κατά τό έτος 1884 έγγραφήσαν 684 γυναίκες ως έπιτυχούσαι κατά τήν πρώτην εξέτασιν, ήτοι τήν εισιτήριον είς τό Πανεπιστήμιον. Μέχρι δέ τούτου του έτους 67 γυναίκες ύπέστησαν άπολυτήριον δοκιμασίαν έν τή φιλολογίαι, 11 έν ταις φυσικαίς επιστήμαις, 5 έν τή Ιατρική, 2 έν τή χειρουργίαι, μία δέ επέτυχεν είς τας πρώτας εξετάσεις τής νομικής, προς δέ τούτοις δύο κυρίαί άνεκηρύχθησαν διδάκτωρες τής φιλολογίας, και άλλαι δύο διδάκτωρες των φυσικών επιστημών.

Μεγαλητέραν δέ προσοχήν οι άνθρωποι έχουσιν είς τό πρώτον λεγόμενον είδος πανεπιστημίων, διότι ταύτα κατά τήν φύσιν των επηρεάζουσιν είς μεγαλειότερον βαθμόν τήν γενικήν παιδείαν και τον χαρακτήρα των φοιτησών, και τοιούτοτρόπως περισσότερον ενεργούσιν είς τήν εξαφάνισιν τής διαφορής μεταξύ τής δια τόν βίον παιδύσεως του άνδρός και τής γυναικός. Άνάγκη δέ να μεταβή είς Κανταβριγίαν οστις θέλει να ύβη πώς εκπληρωταί καθ' όλην τής τήν τελειότητα ή τής δεκάτης ενάτης εκατονταετηρίδος εκπαιδύσεως τής Άγγλίδος, διότι τό πανεπιστήμιον τούτο είναι φιλελευθερώτερον του έν Όξφορδ.

ναι. Έν Κανταβριγίαι έν μέσω πολλών και σχεδόν όλων παλαιών κολλεγίων ύπάρχουσι δύο, των όποιων οι φοιτηταί είναι γυναίκες. Τό παλαιότερον των δύο τούτων κολλεγίων έχει συσταθή πρό δεκαετίας. Άπέχει όλίγων των άλλων κολλεγίων, κείμενον έξω τής πόλεως, και λέγεται Girton College άπό τής βμωνύμου μικρής κώμης, έμπροσθεν τής όποιας έν τή μέσω των άγρών οικοδομήθη τό πρώτον γυναικείον κολλέγιον. Τό δέ άλλο κολλέγιον γειτονείει προς τό των άνδρών, λέγεται δέ Newnham college, ως έκ του μέρους έν τή όποιω κείται.

Τά δύο ταύτα κολλέγια είσιν άνεγνωρισμένα υπό του πανεπιστημίου, τό όποιον τοίς προμηθεύει τοίς καθηγητάς του και επιτρέπει ταις φοιτήσαις να δίδωσιν εξετάσεις, όμοί μετά των άνδρών επί τή όρω να τηρώσι τοίς κανονισμούς του πανεπιστημίου, και να κατοικώσι τοίς τεταγμένους μήνας έν Κανταβριγίαι. Είς έν λοιπόν των δύο τούτων κολλεγίων στέλλουσι τώρα πολλοί γονείς τάς θυγατέρας των παρέχοντες αύταις ως και τοίς υίοις των τά προνόμια τής πανεπιστημιακής παιδείας.

Τά δύο έπισημνα κολλέγια, έμειδίζοντα προς τά των άνδρών, είσιν εύρύχωρα και μεγαλοπρεπή οικοδομήματα, έν οίς κατοικούσιν αι φοιτήσαι έκαστον τούτων χωρεί σχεδόν έκάτον εύεικούς.

Ας έπισκεφώμεν τό Girton College, τό πρεσβύτερον των δύο, ίνα ιδώμεν ποίος ο βίος και ποία τά περιστατικά εκείνων των νεανίδων, κτινεις έχονταί να σπουδάσωσιν έν τή πανεπιστημίω. Άναχωρούντες λοιπόν άπό τήν γνωστήν πόλιν τής Κανταβριγίας, τήν alma mater τούτων τέκνων Άγγλίας, βαίνομεν επί δύο μίλια εύθείαν ρωμαϊκήν όδόν. Άφ' ου μετ' όλίγων παρακάμψωμεν και τήν τελευταίαν οικίαν τής πόλεως, άναπνέομεν τον καθαρόν αέρα τής έξοχής, βαθμηδόν δέ πλησιάζοντες βλέπομεν μέγα τι οικοδομήμα, ου τά κόκκινα τείχη κοσμούσιν ο κισσός και άλλα ποικίλα άναρριχητικά φυτά, και ή πρόσσις έξωραϊζεται υπό των κρημών Γοθικών άετωμάτων των παραθύρων. Ταύτα δέ καθίστανται ζωγραφικώτερα δια των ώραιων άνθοδοχείων, έν οίς άνθούσι πολλά θαλίερ και εύώδη άνθη. Έμπροσθεν έκτείνεται ο κήπος, έν ού άν ήναι ώραία ή ήμέρα και κατάλληλος ή ώρα βλέπομεν πολλας νεανίδας, τας μιν περιπατούσας υπό τήν δένδρα, τας δέ παιζούσας τό προσφιλέσ εκείνο και ζωηρόν παιγνίον lawn-tennis, τό όποιον χρησιμεύει ως άριστη σωματική άσκησης δια τας κυρίας. Ευχάριστον βέβαια είναι τό θέαμα των παιζουσών νεανίδων ένδεδυμένων ιδιαίτερα κομψά ένδύματα και τρεχουσών έδώ κ' εκάί επί τής εύθαλούς χλόης. Προχωρούντες φθάνομεν είς τήν μεγάλην θύραν

της είσοδου. Τό σχέδιον του οικοδομήματος είναι άπλούστατον, συνιστάμενον έκ μακρών διαδρόμων, είς ών τό έν μέρος είναι τά δωμάτια των φοιτησών, είς δέ τό άλλο παράθυρα παρέχοντα θέαν προς τον μέγαν περίξ κήπον. Έκάστη φοιτήσα έχει δύο ιδιαίτερα δωμάτια, τό σπουδαστήριο και τον κοιτώνα τής, έφωδιασμένα υπό του κολλεγίου δι' όλων των άναγκαίων επίπλων, τό δέ σπουδαστήριο ιδίως και δι' εύπρεπούς και καταλλήλου γραφείου άφίνεται δέ είς τήν έννοικούσαν ή προσθήκη και άλλων προς άνάπαυσιν και κόσμησιν. Δίαν άγαπητοί καθίστανται οι μικροί ούτοι οικίσκοι, και ή περιποίησις των είναι τεκμήριον του μυστικού θελήτητος του άκαδημαϊκού βίου. Η ιδιαίτερα κλίσις των κατοίκουσών έν τοίς δωματίοις έμφαίνεται πολλάκις άπό τά περιεχόμενα έν αύτοις. Τό τής φιλολόπου περιέχει κλειδοκύμβαλον, ίσως και βιολιον, άλλου αι εικόνας και τά των επίπλων εκλεκτά χρώματα μαρτυρούσι τό καλλιτεχνικόν αίσθημα τής έννοικούσης. Άλλη δέ, φίλη τής φύσεως, θα έχη κεκοσμημένον τό δωμάτιόν τής με διάφορα φυτά και άνθη. Έκτός των ιδιαίτερων δωματίων των φοιτησών ύπάρχουσιν αίθουσαι τής διδασκαλίας προς δέ ταύταις λόγου αξίαι, ή μεγάλη αίθουσα και ή βιβλιοθήκη. Η πρώτη είναι εύρύχωρον και ώραιον δωμάτιον, έν του πληθους δέ των τραπεζών μεγάλων και μικρών βλέπομεν ότι έδώ γίνεται τό συστάσιον επί του τούτου είναι άνηρητημένη ή εικόνα τής καθιδρουσίας τό κολλέγιον — Miss Emily Davies και ή τής κυριωτέρας εύεργέτιδος — Lady Stanley. Η βιβλιοθήκη — ή νεωστί γενομένη είς τό κολλέγιον μεγαλοπρεπής προσθήκη, είναι μέγα δωμάτιον πολυτελώς έσκευασμένον δια βιβλιοθηκών περιεχουσών πολλού λόγου αξία συγγράμματα. Έχει προσέτι τό κολλέγιον και χημικόν εργαστήριο έντελέστατον, έφωδιασμένον δια πάντων των άναγκαίων οργάνων προς σπουδήν τής χημείας.

Τίς δέ ο βίος των νεανίδων υπό τοιούτους εύχαρίστους όρους, όσον άφορά είς τήν διαμονήν των έν τή κολλεγίω, τας σπουδάς των, και τον κοινωνικόν των βίον; Φοιτῶσιν είς τό πανεπιστήμιον επί τρία ή και τέσσαρα έτη, όμως τό ήμισυ μόνον του έτους κατοικούσι έν τή κολλεγίω, διότι πλην των διακοπών των Χριστουγέννων και του Πάσχα, έχει τό πανεπιστήμιον και τετραμήνους διακοπας κατά τό θέρος. Η ήλικία των φοιτησών είναι ως επί τό πλείστον άπό 18 μέχρις 25 έτων. δέν επιτρέπεται, εί μη έκτάκτως, ή είσοδος πρό του 18, ύπάρχουσι δέ πολλάκις και πρεσβύτεραι κυρίαί έν τή κολλεγίω. Διά να έγγραφώσιν ως φοιτῶσαι, πρέπει πρώτον να ύπαστῶσιν εισιτήριον εξέτασιν, ήτις άπαιτεί ώριμνάς γενικας και ειδικας γνώσεις. Η έγγραφή

γίνεται δις τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ Πάσχα καὶ τὸν Ὀκτώβριον μετὰ δὲ τὴν ἐγγραφὴν ὀφείλει ἡ φοιτῶσα νὰ ὑποστῇ ἀκόμη μίαν ἐξέτασιν ὑποχρεωτικὴν εἰς ὅλους τοὺς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξετάζεται εἰς τὰ λατινικά, τὰ ἑλληνικά καὶ τὰ μαθηματικά. Ἐπιτυχούσα δὲ εἰς ταύτην ἐκλέγει ἓνα ἰδιαιτερον κλάδον ἢ καὶ ἐκτάκτως δύο, εἰς τὸν ὁποῖον ἀφοσιούται καθ' ὅλην τὴν διαμονὴν τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ δώσῃ εἰς τὸ τέλος τελευταίαν ἐξέτασιν καὶ νὰ λάβῃ τὸ ἀπολυτήριον τοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ τελευταία ἐξέτασις ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἰδιαιτέραν τῆς φοιτήσεως σπουδὴν—ὡστε π. χ. ἡ ἀσχοληθεῖσα περὶ τὴν κλασσικὴν φιλολογοῦσα δοκιμάζεται εἰς τὴν μετάφρασιν καὶ ἐρμηνείαν τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων, εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας, καὶ εἰς μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν. Καίτοι δ' εἶναι περιωρισμένη εἰς ἓνα κλάδον, ἡ ἐξέτασις ἀπαιτεῖ ὅμως εὐρείαν καὶ βαθεῖαν γνῶσιν τοῦ ἀντικειμένου—π. χ. ὡς πρὸς τὰς κλασσικὰς γλώσσας, δὲν εἶναι ὠρισμένοι οἱ συγγραφεῖς εἰς τοὺς ὁποίους μέλλουσι νὰ ἐξετασθῶσιν, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι παρεσκευασμένοι νὰ ὑποστῶσιν ἐξέτασιν ἐπιούσῃποτε κειμένου ἀρχαίου συγγραφέως. Πρὸς προπαρασκευὴν διὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην, γνομμένης τῆς λεγομένης πρώτης ἐξετάσεως, γίνεται τακτικὴ σειρά παραδόσεων, π. χ. διὰ τὰς κλασσικὰς γλώσσας γίνονται καθ' ἑκάστην τριμηνίαν ἐρμηνεῖα τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων, ἀσκησις ἐν τῇ μετάφρασει ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Λατινικὴν καὶ διδασκαλία ἱστορίας καὶ γραμματικῆς· πλὴν δὲ τούτων ἐκάστη καθ' ἑαυτὴν φροντίζει βαθύτερον καὶ ἀκριβέστερον νὰ σπουδάσῃ τὰ τοῦ κλάδου τῆς ἐκλογῆς τῆς. Τὸ ἀπολυτήριον τοῦ Πανεπιστημίου ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ γαλλικὸν πτυχίον τοῦ Baccalaureat ἐs lettres. Οἱ κλάδοι τῆς ἐπιστήμης, οὓς ἐκλέγουσι πρὸς εἰδικὴν σπουδὴν καὶ δι' οὓς τὸ Πανεπιστήμιον ἀπονέμει διπλώματα, εἶναι ποικίλοι: αἱ κλασσικαὶ γλώσσαι—Ἑλληνικὴ καὶ Λατινικὴ—τὰ Μαθηματικά, αἱ Φυσικαὶ Ἐπιστήμαι—ἡ Ἱστορία—ἡ Ἠθικὴ Ἐπιστήμη—ἡ Θεολογία—ἡ Νομικὴ—καὶ αἱ Ἀνατολικαὶ Γλώσσαι.—Ἐκ τούτων αἱ πλείστα, τοῦλάχιστον μέχρι τοῦδε, ἐκλέγουσι κατὰ προτίμησιν τὰς κλασσικὰς γλώσσας. Εἰς 33 ἀνέρονται αἱ λαβοῦσαι τὸ ἀπολυτήριον. Κατὰ δεύτερον δὲ καὶ τρίτον λόγον τὰ μαθηματικά καὶ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, διὸ καὶ τούτων μὲν πτυχιοῦχοι εἶναι 20, ἐκείνων δὲ 27· καὶ πάντων τῶν ἄλλων κλάδων, πλὴν τῆς νομικῆς, ὑπάρχουσι πτυχιοῦχοι. Πλὴν τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Κανταβριγίας ὑπάρχουσι νῦν ἐξ κνῆρι εἰς τὸ κολλέγιον, ὧν δύο μὲν διδάσκουσι

τὰς κλασσικὰς γλώσσας, μία τὰ μαθηματικά, δύο τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, καὶ μία τὴν ἠθικὴν—αὗται δὲ πᾶσαι ἐφοῦται πρὶν εἰς τὸ κολλέγιον, ὑποστῆσαι δὲ λίαν εὐδοκίμως τὰς ἐξετάσεις των, ἔλαβον τὰ πτυχία των. Ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἡ μελέτη γίνεται κατὰ μέσον ἄνδρα ἐπὶ ἑξ ἢ ἐπὶ ὥρας καθ' ἡμέραν· ἀλλ' ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι καλοῦσι νυκτερινὸν φῶς κατακρίνονται ὁμοίως μὲ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι ἐπὶ βλάβῃ τῆς ὑγείας των μένουσι κλεισμένοι ἐν τοῖς σπουδαστηρίοις των ὑπὲρ τὸ δέον, ἀντὶ νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἄλλας ἐλαφροτέρας ἐνασχολήσεις.

Ἄν καὶ τὸ μέγα ἐνδιαφέρον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ βίου τούτου εἶναι ἡ ἐπιδιώξις τῶν σπουδῶν, ὑπάρχουσι ὅμως πολλὰ ἄλλα ἐνδιαφέροντα ἐν τῇ ἐν τῷ κολλεγίῳ διατριβῇ, τὰ ὁποῖα μεταδίδουσι τὸ ἰδιαιτερόν των θέλγητρον εἰς τὴν ζωὴν τῆς Girtonian. Ἀσπασάμενοι τὸν ἀκαδημαϊκὸν βίον δὲν ἔχουσι ὡς μόνον σκοπὸν νὰ σπουδάζωσιν ἀντὶ νὰ κἀθηται ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ βεβηάζουσι, ἀλλὰ ζητοῦσι καὶ τὸν στενωτέρον σύνδεσμον τοῦ φύλου των, τὴν φιλίαν ἐκείνην ἢ ὁποῖα ἐν φ' παρὰ τοῖς ἀνδράσιν εἶναι καθημερινή, παρὰ ταῖς γυναῖκα κατατήρησε λίαν σπανία· οὐ μόνον νὰ ἀναστρέφωσιν μετὰ τῶν ἔχουσῶν τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς καὶ τὰς αὐτὰς ιδέας ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναμιγνύονται καὶ μετὰ τῶν ἔχουσῶν ἄλλας κλίσεις καὶ ἄλλας γνώμας, ἵνα οὐ μόνον ἔλλογιμότεραι αἱ γυναῖκες κατασταθῶσιν, ἀλλὰ καὶ ὁ νοῦς αὐτῶν ἐντελέστερον ἀναπτυχθῇ καθ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, ἵνα ὁ χαρακτήρ των γυναικῶν μορφωθῇ γενναϊότερος καὶ ἐλευθεροφρονέστερος, διὰ τῆς μεγαλητέρας συμπάθειας πρὸς τὸ φύλον των ἐν γένει, δι' εὐρυτέρων καὶ ποικιλωτέρων ἐνασχολήσεων ἵνα ἀποδείχθῶσι χρησιμώτερα, νοσηρότερα, καὶ μᾶλλον ἀνεξάρτητα μέλη τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Οὗτος εἶναι ὁ σκοπὸς ὃν ἐπιδιώκει ἡ κοινότης τοῦ βίου αὐτῶν. Σχηματίζουσι λέσχαι καὶ ἡμυγύρεις παντοδαπὰς, ὅπως ἀνταλλάσσωσι τὰς ιδέας των. Ἐν τῇ λέσχῃ τῶν συζητήσεων συζητοῦσι περὶ τῶν ἐνεστῶτων πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων· εἰς τὰς ἡμυγύρεις τῶν ἀναγνωσμάτων κοινωνοῦσι τῶν μεγάλων συγγραμμάτων τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν συγχρόνων, ἐπιστῆς καὶ τῶν ποιητῶν καὶ τῶν φιλοσόφων. Ὁ μουσικὸς σύλλογος συνδέει πάσας τὰς φιλομούσους, εἰς δὲ τὴν κατ' ἔτος διδομένην συναυλίαν προκαλοῦσι τὰς φίλας των. Ἐπάρχει καὶ γυμναστικὸς σύλλογος, τὸ lawn-tennis club· τὸ δὲ lawn-tennis εἶναι ἡ ἀγαπητὴ διδασκαλία, ἧς χάριν εὐρεῖα ἐκτασις παρασκευάζεται ἐπίτηδες. Ἐν ταύτῃ ἀμιλλῶνται πολὺ πρὸς ἀλλήλας, ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους πρὸς τὰς συναδέλφους των ἐν Newnham college, εἴτε ἐπιτυχάνουσαι, εἴτε ἀποτυχάνουσαι τοῦ ἀργυροῦ ποτηρίου, τοῦ βραβείου τοῦ ἀγώνος.

Πολὺ τῆς ζωῆς των διάγουσιν ἐν τῷ ὑπαίθρῳ, ἐπιχόμενοι εἰς μακροὺς περιπάτους εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ λιμῶνας τῆς ἐξοχῆς· ἔχουσι καὶ ἐπιχειρήματα γυμναστικῆς, ἵνα μὴ ἀμελῶσι τῆς ἐπιπονητέρας ἀσκήσεως τοῦ σώματος. Τὸ δὲ μάλιστα προκαλοῦν τὴν περιέργειαν τῶν ξένων εἶναι τὸ πυροσβεστικὸν τάγμα· ἀναλογισθεῖσαι τινες ὅτι εἰσι μακρὰν βοήθειαν ἐν περιπτώσει πυρκαϊῆς, συνέλαβον τὴν ἰδέαν νὰ κατασταθῶσιν ὅσον δυνατὸν αὐτοβοθηθητικαὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν· πρὸς τοῦτο δὲ συνεννοήθησαν μετὰ τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ τοῦ πυροσβεστικοῦ σώματος ἐν Λονδίῳ, ἵνα λάβωσι τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας. Παρὰ τούτου δὲ διδάχθησαν τὴν χρῆσιν τῶν διαφόρων μηχανῶν, τῶν σκονιῶν, τῶν κλιμάκων καὶ τῶν ἀντλιῶν καὶ μελετήσασι ταῦτα διωργάνωσαν ἑταιρίαν ἐν τῶν νεανίδων, ἧτις κατ' ἑβδομάδα ποιεῖ σχετικὰς ἀσκήσεις. Ἐχουσι καὶ δραματικὴν ἑταιρίαν διασκεδάζουσαι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐν τῇ παραστάσει μικρῶν δραμάτων· πρὸ δύο ἡμῶν ἔτι ἐπεχείρησαν καὶ τι σπουδαιότερον, δηλαδὴ τὴν παραστάσιν τῆς Ἡλέκτρας τοῦ Σοφοκλέους· αὕτη δὲ ἡ ἐπιχείρησις ἦτο μεγάλη, διότι ἀπρητεῖτο πολὺς χρόνος καὶ κόπος πρὸς παρασκευὴν καὶ ἐτοιμασίαν αὐτῆς· ἀνταμωθὴ δὲ ὑπῆρξεν οὐ μόνον ἡ ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως ἡδονή, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιδοκιμασία ἱκανῶν κριτῶν, οἵτινες ἀνεκρίσαν αὐτὴν τὰ μάλιστα ἐπιτυχῶς.

Ἄλλὰ τὸ κυριώτατον θέλγητρον καὶ ὁ σπουδαιότατος σύνδεσμος τοῦ κοινωνικοῦ ἐνταῦθα βίου, εἶναι αἱ μικραὶ τῶν νεανίδων συναναστρώσεις ἐν τοῖς ἰδιαιτέροις των δωματίοις, ὅπότε ἀποπειρατομένης τῆς ἐργασίας τῆς ἡμέρας κἀθηται νὰ πῶσιν, ἐν κοινωνίᾳ τὸ τίτιον των καὶ νὰ διέλθωσιν ἡμῶν ὀλίγας ὥρας πρὸ τοῦ ὑπνου. Κατὰ ταύτας ἀναπτύσσονται φιλίαι, αἰτινες διαρκεῖσαι δι' ὅλου τοῦ βίου τότε ἐν γλυκεῖς συνομιλίαι γεννῶνται αἱ συμπάθειαι ἐκείναι, αἰτινες συνδέουσι στενωτέρων ὄλων τῶν ἐξωτερικῶν δεσμῶν, καὶ τότε ἐγείρεται ἡ ἀγάπη πρὸς ἀλλήλας.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δυνατὸν νὰ ἐννοηθῆται καλύτερον ἢ φύσις καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς πανεπιστημίοις. Καταλαμβάνομεν ὅτι δὲν εἶναι πλέον ἀναγκαῖον νὰ τελειώσῃ ἡ κόρη τὰ μαθήματα τοῦ σχολείου, μόνον διὰ νὰ ἀρίνη κατὰ μέρος τὰ βιβλία τῆς σπουδῆς καὶ νὰ ἐπιλαμβάνηται τῶν μυθιστορημάτων καὶ περιοδικῶν, λησμονοῦσα εὐθὺς τὰ ὀλίγα ἐκείνα, ἅτινα ἔμαθεν ἐν τῷ σχολείῳ, ἐκτὸς ὀλίγης ἴσως μελέτης εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον, καὶ ἐλαφρῆς ἐνασχολήσεως εἰς τὰ ἐργόχειρα, ἐν φ' ὁ περισσότερος χρόνος ἀφιερῶνται εἰς τὸν καλλιπιδὸν καὶ τὰς ἐπισκέψεις.

Ἄλλὰ πρὸς τί, ἀνακράζουσι πολλοὶ ἀκόμη καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀγγλίᾳ γονεῖς, «νὰ σπουδάσωσι τόσον αἱ θυγατέρες ἡμῶν; εἰς τί ταῖς

χρησιμεύει ἡ σπουδὴ τῶν ἀρχαίων γλωσσῶν ἢ τῶν μαθηματικῶν, ἢ διὰ τί νὰ ἐπιδιώκωσιν ἐπαγγέλματα; Ἐχουσι ἄλλα καθήκοντα ἐν τῷ βίῳ ἢ ἀφήσωσι τὰς σπουδὰς καὶ τὰ ἐπαγγέλματα εἰς τοὺς ἀνδρας! Ἀρκεῖ νὰ ἔχωσιν αἱ κόραι ἡμῶν τὰς γενικὰς γνώσεις, ἃς μεταδίδει αὐταῖς τὸ σχολεῖον· ἔπειτα πρέπει ἐν πρώτοις νὰ σκέπτονται τὸν γάμον, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ ἀφοσιῶνται εἰς τὰς συναναστρώσεις καὶ τὸν κοινωνικὸν βίον ἐν γένει.» Εἶναι δὲ καὶ πολὺ γενικὴ ἡ ἰδέα ὅτι αἱ κυραὶ αἱ ὁποῖαι ἀσχολοῦνται περὶ τὴν ὑψηλοτέραν παιδείαν, ἢ ἀσχοῦσιν ἐπιστήμην τινά, εἶναι κατ' ἀνάγκην μᾶλλον ἄνδρες ἢ γυναῖκες, διὸ καὶ ἀποφεύγουσι π. χ. τὸν γάμον. Ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα αὕτη φαίνεται πολὺ παράδοξος ἢ ἄρησις αὐτῆς.

Ἐνὶ λόγῳ αἱ ἐπικρατοῦσαι προλήψεις κατὰ τῆς παρατεινομένης παιδείας τῆς γυναικὸς ἔχουσι τὴν βᾶσιν των εἰς τὴν ἰδέαν, ὅτι τοιοῦτοτρόπως ἀποτρέπεται αὕτη ἀπὸ τῶν ἰδιαιτέρων σχεῖσεων καὶ καθηκόντων τοῦ φύλου τῆς. Ὅσοι ὅμως ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρατηρήσωσιν ἀκριβέστερον τὸ σύστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως, καὶ νὰ εἰσδύσωσι βαθύτερον, θὰ ἀναγνωρίσωσιν ὅτι αἱ προλήψεις αὗται κατ' οὐδένα τρόπον δικαιολογοῦνται. Πολλοὺ γε καὶ δεῖ νὰ κατασταθῇ ἡ γυνὴ ἀνίκανος διὰ τὸν γάμον, ἢ δι' ἄλλα γυναικεῖα καθήκοντα, διὰ τῆς ἐπιδιώξεως ἰδιαιτέρας τινὸς σπουδῆς ἢ ἐνασχολήσεως, καὶ τῆς κατὰ συνέπειαν περισσοτέρας ἀναπτύξεως τοῦ νοῦ αὐτῆς· τούναντιον δύναται μόνον νὰ ἀποβῇ ἱκανώτερα καὶ σύζυγος καὶ μήτηρ—πιθανώτερον εἶναι ὅτι θὰ ἔχῃ συμπάθειαν πρὸς τὰς ἀσυχολίας τοῦ συζύγου τῆς, καὶ θὰ δύνηται ἐντελέστερον νὰ ἐκπαιδεύῃ τὰ τέκνα αὐτῆς.

Ἄλλως ἐὰν μὴ ὑπανδρευθῇ ἡ γυνή, ὅπερ συμβαίνει πολλάκις ἐν Ἀγγλίᾳ, δὲν εἶναι πολὺ καλλίτερον νὰ ἔχῃ ὠρισμένον τινὰ σκοπὸν τοῦ βίου τῆς, τὸν ὁποῖον νὰ ἐπιδιώκῃ ὑπηρετοῦσα τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ βελτιοῦσα ἑαυτήν;

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἐκείνας, αἰτινες θέλουσι νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸν βίον των δι' ἐπαγγέλματος τινος εἶναι φανερὸς ὁ λόγος· αὗται ὅμως εἶνε μόνον μέρος· ποῖος δὲ ὁ σκοπὸς τῶν ἄλλων θὰ ἐννοηθῇ προδόντος τοῦ χρόνου καὶ τότε οὗτος θέλει ἐπιπροσθηθῇ.

Αἱ ἀνωτέρω παρατηρήσεις ἴσως συντελέσωσι κατὰ τι εἰς πίστωσιν ὅτι ἡ ἀνωτέρα ἐκπαιδεύσις τῶν γυναικῶν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Ἀμερικῇ εἶναι ὄχι μόνον ἀξιώματις ἀλλὰ καὶ παράδειγμα ἀξίον μιμήσεως ἐν ἄλλαις χώραις. Τὸ δὲ ἕδαφος τῆς Ἑλλάδος, τῆς κοιτίδος τῆς νοσηρότητος, δὲν εἶναι ἄρα γε ἐκ τῶν καταλληλοτάτων ὅπως εὐδοκίμησῃ ἐν αὐτῷ καλλιέργουμένης ὁ σπόρος τῆς διανοητικῆς προόδου; μάλιστα δὲ προκειμένου

περί γυναικῶν μὴ δὲν εἶναι ὁ μέγιστος τῆς χώρας ταύτης φιλόσοφος, ὁ εἰπὼν: α καὶ πάντων μὲν μετέχει γυνή ἐπιτηδεύματων κατὰ φύσιν·

MARY C. DAWES.

M. A. Univ. London.

Η ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Αἱ κυρίαὶ τοῦ Γολγοῦθ.

[Συνέχεια· ἴδε σελ. 311]

Ἡ οἰκία ἐπὶ χαμηλοῦ κειμένη ἐδάφους δὲν ἦτο ἀρκούντως μακρὰν τοῦ ποταμοῦ, ὡς ἀπεδείχθη κατὰ τὰς πλημμύρας τοῦ 1875. Νύκτα τινὰ ἠκούσθη ἡ κραυγή: Βοήθεια! καὶ ὁ σῶζων ἑαυτὴν σωθήτω! Τὸ ὕδωρ ὀρμητικῶς εἰσέριε. Νὰ ζητήσῃσιν συνδρομὴν παρὰ τῆς δημοφιλίας ἦτο ἀδύνατον. Ἀυτὴ ἀπέειπεν ἡμίσειαν ὄραν, καθ' ἣν ὁ Σηκουάνας ἤθελε βεβαίως καταρρίψει τοὺς ἥμισυα στερεοὺς τοίχους τοῦ καταστήματος. Ἐπιτεκλέσθησαν λοιπὸν βακουλίσκας τινὰς ἐγγύς κατοικοῦντας, οἵτινες ἐσπευσαν νὰ δώσωσι χεῖρα βοήθειας, καὶ κατασκευάσαντες φραγμὸν δι' ὅλων τῶν προχείρων ὑλικῶν, δὲν ἀνεγείρισαν μὲν ἐντελῶς, ἀλλ' ἀνέστειλαν τὴν ἐισβολὴν τοῦ ὕδατος. Αἱ ἀρτίποδες τῶν ἀρρώστων ἀπῆλθον περιπατοῦσαι, αἱ ἄλλαι μετακομίσθησαν, πᾶσαι δὲ αἱ ταλαιπώροι αὐταὶ γυναῖκες, ὀδηγοῦμεναι καὶ ἐμψυχοῦμεναι ὑπὸ τῶν κυριῶν τοῦ Γολγοῦθ, κατέφυγον περὶφοδοὶ εἰς τὸ κελυφὸν Rayen. Οἱ γείτονες, οὐδόλως ὀκνήσαντες, ἐπροφύλαξαν τὴν οἰκίαν, ἥς τὰ ἰσόγεια περιεβρέχοντο ἤδη ὑπὸ τῶν ὑδάτων καὶ δραστηρίως συνετέλεσαν εἰς τὴν μετακίεσιν τῶν ἀνιάτων, ἠρνήθησαν δὲ πᾶσαν ἀμοιβήν. Ἐπιμανουσῶν δὲ τῶν κυριῶν, ἔλεγον· «Ἡξέυρομεν ὅτι εἴθε κυρίαὶ καὶ ὁμοῦ περιποιεῖσθε ἀρρώστους καὶ ἡμεῖς μετὰ χαρᾶς σὺς ἐβοηθήσαμεν» καὶ δὲν μετεπίθοντο. Οὕτω συμμετέσχον καὶ οὗτοι κατὰ δύναμιν τοῦ ἰδρύματος τοῦ Γολγοῦθ.

Ὁ ἀββᾶς Ραιμόν, δεύτερος βικάριος τῆς ἐνορίας τῆς Γρενέλλης, καὶ ἱερεὺς τοῦ καταστήματος, ἐπεσκέπτετο τὰς πτωχὰς γυναῖκας, ἃς διεθιθρῶσκε τὸ καρμινῶδες θηρίον, τελῶν τὴν λειτουργίαν χάριν αὐτῶν καὶ παρηγορίων αὐτὰς κατὰ τὴν ἀναπόφευκτον ὄραν, ἥτις τόσον συχνάκις ἀκούεται ὑπεράνω τῶν κλινῶν, ὅπου κατακείνται οἱ τῆς νόσου κατὰδικοι. Ὁ ἀββᾶς ἦτο— καὶ εἶναι ἔτι ἀνὴρ νέος, οὗ ἡ μεσημβρινὴ προφορά προδίδει τὴν καταγωγὴν.

Πρὶν ἔλθῃ εἰς Γρενέλλην διατέλει ἐν Βελγίῳ, ἐνθα ἐπὶ Κοινότητος ἐγνώρισε τοὺς κορυφαίους τῆς περιφερείας ἐκείνης ἐπαναστάτας, οὐδέποτε ὑποχωρήσας ἀπέναντι τῶν ἀπειλῶν αὐτῶν. Κατὰ τὴν πόλεμον, ἠκολούθησε τὸν ἐν Σαμπινῶν

πολεμήσαντα στρατὸν, φρονῶν ὅτι ἐδύνατο νὰ φανῇ χρήσιμος ὡς ἱερεὺς ἢ τοῦλάχιστον ὡς νοσοκόμος βωμαλῆος καὶ πλήρης ἀφοσιώσεως. Οἱ στρατιῶται, οὓς παρηκολούθει, δὲν ἦσαν εἰς ἄκρον θαρραλέοι, ὅτε δὲ ἐξερράγησαν τὰ πρῶτα ὄβουζια, διεσκορπίσθησαν καὶ ἐστρεψαν τὰ νῦτα. Ὁ ἀββᾶς κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην μόνον ἔχων ἐν νῶ τὸν ἰεὸν τῶν πολέμων, ἐν ἐπικαλοῦνται πρὸ τῆς μάχης καὶ δοξολογοῦσι μετὰ τὴν νίκην, ὀρμησεν ἐμπρὸς τῶν φυγάδων καὶ ἐπανήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὰς τάξεις των. Βήματι καὶ χεῖ δὲ προβαίνοντες ἤδη πρὸς τὸν ἐχθρὸν, διέβησαν ἐνώπιον στρατηγῶν τινος. Εἰς τῶν ἀξιωματικῶν ἠρώτησε τούτον «Ποῦ νὰ πορευθῶμεν;» Ὁ στρατηγὸς ἀπήντησε γελῶν· «Ἀκολουθεῖσατε τὸ βᾶσον, σὰς ὀδηγεῖ καλῶς.» Φεῦ! καὶ τοὶ καλῶς ὀδηγοῦντο; τοῦ βᾶσου, δὲν ἐχώρουν πρὸς τὴν νίκην.

Τὸ εὐτελὲς σχολεῖον, μετατραπὲν εἰς νοσοκομεῖον, ἦτο τοσοῦτον στενόχωρον, ὥστε καθίστατο, ὡς ἐκ τούτου, ἀριλόξενον. Ἀλλὰ ποῦ νὰ κτίσωσιν; Ἐλλείποντος τοῦ χώρου, ἠγόρασαν κινήτων οἰκίσκων, ὃν ἐκύλισαν εἰς γωνίαν τινὰ ἀλύγῃ, ἀλλ' ἡ διὰ τοῦ μέσου τούτου προσγενομένη ἀλύγῃς ἦτο μικροῦ λόγου ἀξία. Μόλις πρὸ ἐνός ἔτους καταρτισθέν, τὸ κατάστημα ἦτο ἀνεπαρκὲς διὰ τὰς ἀρρώστους καὶ διὰ τὰς ἐνοίκους νοσοκόμους. Ἀλλὰ δὲν ἐδύνατο ἀρᾶ γε νὰ εὐρωσιν, ὡς ἐπὶ τῶν λόφων τῆς Λυώνος, γήπεδόν τι κατάλληλον, διὰ νὰ οἰκοδομήσωσι νοσοκομεῖον πραγματικὸν καὶ ὀριστικὸν διὰ τὰς ἀνιάτους καὶ τὰς κυρίας τοῦ Γολγοῦθ; Τὸ γήπεδον ὑπῆρχεν ἐν τῇ ὁδῷ Λουρμὲλ, οὐ μακρὰν τῆς ὁδοῦ Λεοντίνης, ἐγγύς δὲ τοῦ βουλευσαρίου τῆς Γρενέλλης, καὶ μίαν ἀγορᾶς, ἐξ ἧς εὐκόλως ἤθελον προμηθεύσθαι τὰ ἀναγκαῖα. Ἀλλὰ πῶς νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτὸ καὶ πῶς νὰ οἰκοδομήσωσι; Πάντοτε διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου ἀποτεινόμεναι πρὸς τὴν χριστιανικὴν τῶν Γάλλων φιλανθρωπίαν, ἥτις οὐδέποτε ἀποποιεῖται. Αἱ γυναῖκες μετὰ ζήλου καὶ ἐξήγησαν καὶ ἔδωκαν. Μία ἐξ αὐτῶν παρεχώρησε τοὺς ἀδάμαντας αὐτῆς οὓς εἶχε καὶ πολλοὺς καὶ ἐκλεκτοὺς, ἐπὶ μόνῳ τῷ ὄρφι τῷ νὰ μὴ γίνῃ γνωστὸν τὸ ὄνομα τῆς.

Πολλὰ ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἀκούονται ἐν τῇ κοινωνίᾳ λαμπροῦς φέρουσαι τίτλους καὶ κατοικοῦσαι μέγαρα ἱστορικά, καταγόμεναι δὲ ἐκ προγόνων συνεκστρατευσάντων μετὰ Πέτρου τοῦ Ἐρημίτου, ἠλάττωσαν τὰς περὶ τὸν κόσμον αὐτῶν δαπάνας, ἢ ἀπεφάσιον νὰ μὴ ἀνανεώσωσιν τὰς ἰπποσκευὰς τῶν ἀμαξῶν των, ἵνα μίσησι χιλιόδραχμά τινα εἰς τὸ βαλάντιον τῶν ἐρασιστριῶν τοῦ Γολγοῦθ. Ἐντὺς τοῦ βαλαντίου τούτου ἐυρέθησαν φέλλα καὶ δακτύλια πολυτίμητα. Γνωρίζω κυρίαν κομψήν, νεαρὰν καὶ εὐεθῆ, ἥτις ἐπὶ δύο κατὰ συνέθειαν χειμῶνας ἐφόρει, πρὸ

μεγίστην μου ἐκπλήξην, μαλλίνας μόνον ἐσθῆτας. Ἡ ἀπορία μου ἤδη ἐλύθη.

Ἀγορασθέντος δὲ γηπέδου 3,000 μέτρων ἐκτίσεως, ἀνηγέρθη μετὰ περισκέψεως καὶ κατὰ λόγον τῶν ἐνόντων πόρων νοσοκομεῖον οὐ αἰ κυρία τοῦ Γολγοῦθ ἔλαβον κατοχὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ 1880. Ἡ κ. Λεσά, ἥτις διὰ τῆς δραστηριότητος αὐτῆς τοσοῦτον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου καταστήματος, δὲν εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸ, δυνάμεθα δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπέθανεν εἰς τὰς πρῶτα αὐτοῦ, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1879. Ὡς ἡ κ. Γαρνιέ, οὕτω καὶ ἡ κ. Λεσά, οὐδόλως ἐρείσθη ἑαυτῆς, ἀλλ' ἦττον ἐκείνης εὐτυχῆς, ἀπῆλθε πρὶν ἔθῃ τὰς ἀρρώστους τῆς ἐγκατεστημένης ὅπως ἐπέθύμει. Τὸ σκήπτρον—τὸ ὅτιον συνίσταται εἰς λαβίδα πρὸς ἐξαγωγήν μοσχοῦ—περιῆλθεν εἰς τὴν χεῖρα κ. Ίουσσέ, ἥς τὸ ὄνομα εἶναι γνωστὸν μεταξὺ τῶν ἐν Παρισίῳ τυπογράφων. Ἐν ἡ διοικήσας αὐτῆς σπερτεῖται ἐπιεικείας καὶ γλυκύτητος, ἔχει ἀπατηλὴν τὴν ὄψιν.

Ἴδου μικρὰ χαμηλὴ θύρα οὐδέποτε τὴν ἡμέραν κλειομένη, ὡς νὰ ἐφοδοῦντο μήπως δὲν εἰσέλθῃσιν μετ' ἀρκούσης ταχύτητος αἱ πάσχουσαι, καὶ κήπος ἔχων λιθόκτιστον περίβολον, ἀλλὰ μὴ ὀμοίρων εἰσέτι σκιᾶς. Τὰ δένδρα, τὰ ὅποια θὰ βλαστήσωσιν, ἀναπληροῦνται πρὸς τὸ παρὸν διὰ στεγασμάτων, ὑπὸ τὸ ὅποῖον αἱ ἀνιάτοι δύνανται νὰ κηθήσωσι καὶ νὰ περιβληθῶσιν ὑπὸ ἀέρος, προφυλαττόμεναι ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀνέμου. Εἰς τὸ ἔκρον τοῦ κήπου κείται τὸ νοσοκομεῖον, μέγα κτίριον, ἐκτισμένον ἐξ ὑλικῶν ἀπλῶν καὶ στερεῶν, μετὰ μεγάλων παραθύρων, ὡς ἀρμόζει εἰς τὰ τῶν νοσούντων ἐνδαικίματα. Ἡ θέσις τοῦ καταστήματος εἶναι καλὴ. Ἀναβλίνοντες ἐπὶ τῆς στέγης ἠθέλομεν ἴδει τὰς κλιτῆας τοῦ Πασσύ, τὸ δάσος τῆς Βουλώνης καὶ τὸν Βαλεριανὸν λόφον. Ἐμπροσθεν τοῦ νοσοκομείου ἵσταται, ὡς ἡ σκοπία φρουροῦ προφυλακῆς ἐπαναλαθόντος τὴν ἐν τῇ μάχῃ θέσιν του, ὁ κινήτος οἰκίσκος, τὸ παράρημα ἐκείνῳ τοῦ πρώτου καταστήματος, ἀναμνηστικὸν τὸ παλαιὸν σχολεῖον, ἐν ᾧ τὸ πρῶτον ἐστρατοπέδευσαν αἱ κυρίαὶ τοῦ Γολγοῦθ. Εἶναι δὲ εἰς καλὴν κατάστασιν, οὐδεμίαν ὑποστάς βλάβην κατὰ τὴν μετακόμισιν. Τὴν σήμερον, περιέχει τὸ γραφεῖον τῆς ἡγουμένης καὶ τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς. Ἀπὸ τοῦ τοίχου κρέμονται καλὰ προσωπογραφίαι τῆς κ. Λεσά καὶ τῆς κ. Ίουσσέ, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Τιτιανού, ἡ Ἁγία Μονίκη καὶ ὁ Ἄγγελος Ἀύγουστινος τοῦ Ἀρῦ Σέφερ, ἡ ἐν Αἰγύπτῳ ἀνάπαυσις καὶ ὁ ἀργυρῶς σταυρὸς τῶν κυριῶν τοῦ Γολγοῦθ, ὅστις μόνος διακρίνει αὐτὰς ὅταν ἐκτελῶσιν ὑπηρεσίαν. Ἡ οἰκία εἶναι καλῶς διαρρυθμῆνη, εὐάερος καὶ φωτεινὴ καὶ καθ' ὅλα κρηόουσα εἰς τὸν προορισμὸν τῆς. Αἱ πύργοι τῆς ὑπηρεσίας εἶναι εὐρύχωροι καὶ δι' αὐτῶν

κυκλοφοροῦσι χωρὶς νὰ ταράττωσι τὴν ἡσυχίαν τῶν ἀρρώστων. Ὑπάρχει δὲ καὶ χημικὸν ἐργαστήριον μετὰ μεγάλου χημειοτηρίου διὰ τὰς φαρμακευτικὰςσκευαίας, πρὸς δὲ καὶ νιπτήρες, ὃν αἱ νοσοκόμοι ἔχουσιν ἀπαραίτητον ἀνάγκην. Πλησίον αὐτῶν κείται τὸ φαρμακεῖον, ὅπου βλέπω σκευοθήκην ἐκ λευκοῦ ξύλου μετὰ συρταρίων, ἐπὶ ἐκάστου δὲ τούτων ἐν ὄνομα. Αἱ κυρίαὶ φυλάττουσιν ἐκεῖ τὸ νοσοκομικὸν περίζωμα, ἀναγινώσκου δὲ ὄνόματα, ὃν τὰ πλείστα εἶναι ἄξια νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑπὸ πολεμικοῦ κήρυκος. Ἀπέναντι ἐκτείνεται τὸ ὑπνωτήριον, ἐν ᾧ εἰκοσι κλίνας περιβεβλημέναι βαμβάκινα παραπετάσματα δέχονται τὰς ἀνιάτους. Ἐν ἡ δὲ ἰδιαίτερα δωμάτια, εἶναι προωρισμένα διὰ τὰ ἀρρώστα παιδία τὰ ἐν τῇ συνοικίᾳ περισυναχθέντα. Εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον τοῦ ὑπνωτηρίου εὐρηται ἡ ἐκκλησία ψυχρὰ καὶ γυμνὴ, ὡς ὅλα τὰ νεόδμητα οἰκοδομήματα· τοὺς τοίχους αὐτῆς κοσμοῦσιν εἰκόνες παριστάσαι τὴν πρὸς τὸ Γολγοῦθ πορείαν καὶ τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ. Κλίμαξ μετὰ προσκλινοῦς ἐπίπεδου ὀμαλοῦ, ἔχοντος σιδηρᾶς ράβδους, ἐφ' ὧν δύναται νὰ κατέλθῃ φέρετρον, ἄγει εἰς τὸν νεκρικὸν θάλαμον, ἐν ᾧ κατατίθενται αἱ δυστυχεῖς γυναῖκες αἱ ἀπαλλαγείσαι τέλος τῶν βυσάνων των. Ἐκεῖ μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς δημοσίοις νοσοκομείοις εὐλαβοῦνται τῶν πτωμάτων, ταῦτα δὲν ἐκτείνονται ἐπὶ λιθίνων πλακῶν ἢ ἐπὶ ὀρεινῶν σανίδων, ἀλλὰ τίθενται ἐπὶ κλίνης ἐστρωμένης ὅπου μένουσιν ἐκτεθειμένα ἐν μέσῳ προσευχῶν, ἕως οὗ κλεισθῇ ἐπ' αὐτῶν τὸ κάλυμμα τοῦ φερέτρου.

[Ἐπιτελεῖ συνέχεια.]

ΕΛΙΣΑ Σ. ΣΟΥΤΕΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗΙ

Ἐκ τῶν ἐκθέσεων τοῦ ἐν Οὐάσιγκτῶν δημοσίου Γραφείου τῶν διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας (Patent Bureau) συναγεται ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιετίαν ἀνευρεθῆσαν ὑπ' αὐτοῦ ἀνὰ εἰκοσακισχίλια περίπου ταυτῶν διπλώματα καθ' ἕκαστον ἔτος. Πάντα τὰ μεγάλα μηχανικὰ ἐργοστάσια ἀναλαμβάνουσι νὰ ἐφορμώσωσι πρακτικῶς ἐπινοήσεις, δι' ἃς ἐχορηγήθησαν διπλώματα εὐρεσιτεχνίας, ἐν δὲ ταῖς μεγάλας πόλεσι τοῦ ἡμετέρου κράτους (Ἡνωμένων πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς) ὑπάρχουσι καὶ ἴδια ἐργοστάσια, τοῦτο μόνον τὸ ἔργον ἔχοντα, νὰ κατασκευάζωσι κατὰ παραγγελίαν μηχανήματα διαφόρων ἐφευρετῶν.

Ἐν Οὐάσιγκτῶνι μάλιστα ἔχομεν ἐν τῷ Γραφείῳ τῶν διπλωμάτων ἴδιον τμήμα, τὸ ἠλεκτρικὸν

(Electricity Division), διότι νῦν ἡ ἐφαρμογὴ τῆς θαυμασίας ταύτης δυνάμεως εἰς τὰς τέχνας καὶ ἡ χρησιμοποίησις ταύτης εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου ἀπασχολεῖ πλείστους ἐφευρέτας· οὕτω κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1885 ὑπεβλήθησαν διασχίλια αἰτήσεις περὶ ἀπονομῆς διπλωμάτων εὑρεσιτεχνίας ἠλεκτρικῶν μηχανημάτων καὶ τὰ δύο τρίτα τούτων ἐνεκρίθησαν. Δύο δὲ τινὰ κυρίως συντέλεσαν εἰς τὸν καταπληκτικὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν τοιούτων ἐπινοήσεων: ἡ ἐφεύρεσις τοῦ τηλεφώνου καὶ ἡ τελειοποίησις τῶν μαγνητοηλεκτρικῶν μηχανῶν. Αἱ πλείστα τῶν αἰτήσεων ἀναφέρονται εἰς βελτιώσεις μερῶν γνωστῶν ἤδη μηχανημάτων καὶ συσκευῶν ἢ εἰς ἐπινοήσεις ἀσημάτων ὅπως πραγμάτων, εἰς ἃ οὐδὲν τις προσέχει.

Οὕτως αἱ ὁδοὶ τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τοῦ Βροκλιν βρίθουσι γυρολόγων πωλούντων ψιλικά, τὰ ὅποια οὐδαμῶς κινῶσι τὴν περιέργειαν τῶν διαβατῶν, ἢ μᾶλλον τὰ ὅποια φαίνονται εἰς τοὺς βλέποντας ἀπλούστατα· πᾶς νομίζει ὅτι ἐδύνατο εὐκόλως νὰ τὰ ἐπινοήσῃ καὶ νὰ τὰ κατασκευάσῃ, καὶ ὅμως οἱ ἐφευρέται ἀπέκτησαν κολοσσιαίας περιουσίας διὰ τούτων, ὄντων πηγῆς ἀκινῶτου κέρδους.

Οὕτω ἀγαπητὸν τῶν παιδιῶν ἄθλημα κατὰ τοὺς θερινούς μῆνας εἶναι ἡ λεγομένη ὑπόστρωτος σφαῖρα (return-ball), σφαῖρα κοινοτάτη ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως ἔχουσα ἐλαστικὸν σειρίδιον, ὅπερ κρατῶν ὁ παῖς ῥίπτει τὴν σφαῖραν, ὅπου στρέφουσαν πάραυτα εἰς τὴν χεῖρά του. Καθ' ἅπασαν τὴν Ἀμερικὴν παῖδες καὶ κοράσια ἀρέσκονται τὰ μέγιστα εἰς τὸ παίγειν τοῦτο, οὐδ' ἐφευρέτης εἰσπράττει κατ' ἔτος κέρδος καθαρὸν ἴσον πρὸς τοὺς τόκους κεφαλαίου ἡμίσεος ἐκατομμυρίου δολλαρίων. Ἡ ἀπλουστάτη ἐπίνοις τῆς κατασκευῆς ταινιῶν ἐπιχειρησμένων εἰς τὸ ἄκρον δι' ἀραβικοῦ κόμμεως πρὸς περιτύλιξιν ἐφημερίδων ἐπλούτισε τὸν ἐφευρέτην. Εὐφυῆς δὲ τις οἰκογενειάρχης, ὅστις ἴσως ἀπέκαμε νὰ πληρώσῃ συχνούς λογαριασμούς ὑποδηματοποιῶν, κατασκεύασε τὰς προνομιούχους ἀκίδας ὑποδημάτων (patent shoe-tip), τουτέστι τὰ μικρὰ ἐκεῖνα ἐκ χαλκοῦ ἢ ἄλλου μετάλλου ἐλάσματα, τὰ ἐπιτιθέμενα εἰς τὴν ἄκρον τῶν παιδικῶν ὑποδημάτων, διότι ἡ πεῖρα διδάσκει ὅτι τὸ πρὸς τοὺς δακτύλους δέρμα τούτων τρίβεται ταχύτερον διὰ τῶν ἀκιδωτῶν ὑποδημάτων οὐ μόνον κατώρθως νὰ δαπανᾷ ἐκ τοῦ ἴδιου βαλαντίου ὀλιγώτερα πρὸς ὑπόδησιν τῶν τέκνων του, οὐ μόνον ἐπιεύριστε τὰς εὐλογίαις πάντων τῶν γονέων, ἀλλὰ καὶ ἐξησφάλισε καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος τοῦ προνομίου εἰσδήματα ἴσον πρὸς τοὺς τόκους δύο ἐκατομμυρίων δολλαρίων.

Οὐχ ἦττον ἐπικερδή τῶν ἀκιδωτῶν ὑποδημάτων ἀπεδείχθησαν τὰ Πλιμπτόνια τροχήλατα

πέδιλα (Plimpton roller-skate), ἅπερ πάκουνα κατέστησαν ἀπανταχοῦ γῆς, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς χώραις τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, ὅπου διὰ τὸ θερμὸν τοῦ κλίματος δὲν ὑπάρχουσι πάγοι καὶ στεροῦνται ἐπομένως οἱ κάτοικοι τῆς ἐκ τῶν παγοδρομιῶν διασκεδάσεως.

Μεταλλευτὴς δὲ τις ἐν Νεβάδα, ὅπως προηλάξῃ τὰ θυλάκιά του, ἅτινα ἐφθείροντο πληρούμενα συνεχῶς διὰ μεταλλευμάτων, ἐπένοη τὰ μετάλλινά προσράμματα. Διὰ τούτων καθίστανται μὲν ἀκομψότερα τὰ ἐνδύματα καὶ μάλιστα αἱ περισκελίδες, ἀλλὰ τὰ θυλάκια γίνονται στερεώτατα καὶ ἄρρηκτα, ὅθεν πάντες οἱ μεταλλευταὶ ἀπεδέχθησαν εὐγνωμόνως τὸν χρησμὸν συρμόν. Ἀπὸ τῶν ἀσεβῶν τυμβωρύχων, αἱ τινες ἀνασκάπτουσι τάφους, ὅπως συλλήσῃσι τὰ ἐνδύματα τῶν νεκρῶν ἢ κλέψῃσι πτώματα διὰ νὰ τὰ πωλήσωσι εἰς ἱατροὺς καὶ ἀνατομικὰ ἐργαστήρια, προφυλάσσει ἡ φρετρονάρκη, ἡ φρονιούσα τοὺς ἱεροσύλους, ἢ ἂν μὴ κατορθωθῇ τοῦτο ἐγγείρουσα διὰ τοῦ μεγάλου κρότου τοὺς παρικοῦντας. Ὁρμηλιωτάτη ταῖς οἰκοδοποιίαις εἶναι ἡ ἐφεύρεσις δύο νέων κυριῶν, αἱ τινες ἐτελειώθησαν τὸ σιδηρωτὸν εἰς τρόπον ὥστε αἱ σιδηρούσαι δὲν φοβοῦνται πλέον νὰ καύσωσι τὰ ἐνδύματα. Ἡ δ' ἐπισημοτάτη ἐν Ἀμερικῇ βάρη κυρία Δεμορέτ ἐπένοησε τὸν ἀνασῦρτην (dress-elevator), δι' οὗ αἱ ἐπισσευρμένοι ἐσθῆτες τὸ χορὸν μεταβάλλονται ἐν ἀκαρεῖ εἰς ἐσθῆτας περιπάτου.

Οὐχὶ σπανίως ὅμως δαπανῶνται χρήματα πολλὰ εἰς κενὰς καὶ ἀσκοπούς ἐφευρέσεις. Οὕτω πρὸ μικροῦ κεφαλαίου οἱ τινες τῆς Νέας Ὑόρκης μετὰ μεγάλης μυστικότητος ἐδοκίμαζον μὲν ἐφεύρεσιν ἐν τινὶ χαρτοποιεῖᾳ ἐν τῇ μεσογείᾳ. Μετὰ πολλὰ πειράματα ἐπέστησαν, ὅτι ἐκ φύλων καπνοῦ εἶναι δυνατόν νὰ παραχθῇ μάζα πρὸς κατασκευὴν σιγαροχάρτου. Ἄλλ' ἀπέδηχθη προσέτι ὅτι ὁ τοιοῦτος χάρτης δὲν διετρήθη, ὡς ὑπελόγιζον, τὸ ἄρωμα τοῦ καπνοῦ, καὶ τὸ μόνον ἀποτέλεσμα τῶν πειραμάτων ἦτο ἡ δηλητηρίασις τῶν ἰχθύων, τῶν εὐρισκομένων ἐν τῷ βυαλίῳ εἰς ὃ ἐχύνοντο τὰ ἀποσταλάγματα τοῦ χαρτοποιείου.

Δὲν λείπουν δὲ καὶ αἱ μαζαὶ ἐφευρέσεις, καὶ πολλάκις τὸ ἐν Οὐασινγκτὼν γραφεῖον χρηγί διπλώματα εὑρεσιτεχνίας εἰς κωμικοὺς ἐφευρέτας. Ἴσως αἱ Ἀμερικανίδες οἰκοδόμοι ἀγνοῦσιν, ὅτι δασαίαις κεντῶσι διὰ βελόνης τὸ ἐν ἀνθρώπῳ φηνόμενον ὦν, ὅπως μὴ διαρραγῇ, σφετερίζονται τὰ δικαιώματα ἐνός συμπολίτου των. Διότι εὐρέθη Ἀμερικανὸς ζητήσας διὰ τὴν ἐπινοήσιν ταύτην προνόμιον, χρηρηγηθὲν αὐτῷ ἄγνωστον ὅμως τίνι τρόπῳ θὰ δυνήθῃ νὰ εἰσπράξῃ τὰ ποσοστά, ἅτινα δικαιούται νὰ λάβῃ.

Ἄγαθὸς τις φίλος τῶν ζώων, ὀλιβόμογος διότι

αἱ ἐκ τῶν τεχνητῶς ἐκκολαπτομένων ὦν γεννώμενοι νεοσσοὶ στεροῦνται τῆς ἀπολαύσεως τοῦ νὰ ἀκούωσι τὰ τρυφερὰ κακκασίματα τῆς κλωσῆς, ἐπένοησε μηχανήματα παράγον ὁμοίους ἡχοῦς. Ἄλλος δὲ τις εὗρε τρόπον, δι' οὗ ἐμποδίζονται αἱ ὄρνιθες νὰ σκαλεῦσιν ἐν τοῖς κήποις. Πρωτοφανὴς ὅμως εἶνε ἡ ἐπίνοια τοῦ ἐφευρόντος τὸ παραπειστικὸν τῶν ὄρνιθων μηχανήμα (hen-persuader), ἥτοι φωνεῖν ἔχουσαν ἐν τῷ πυθμῇ καταπακτὴν, ἀνοιγομένην δασαίαις ἢ ὄρνιθων γυνῆ ἐπ' αὐτῆς ὦν, καὶ ῥίπτουσαν τοῦτο ἐξωτῆς φωνεῖν εἰς μαλακὸν δοχία. Ἡ ὄρνις κωττάζει νὰ ἴδῃ τὸ αὐγόν, τὸ ὅποιον ἔκαμε, δὲν βλέπει τίποτε, καὶ νομίζουσα ὅτι τὸ ἔχει ἀκομῆν ἐν τῇ παστρί, γεννᾷ ἄλλο καὶ πάλιν ἄλλο μέχρις ὅτου ἐξαντληθῇ. Αὐτὸν τοῦλάχιστον τὸν συλλογισμὸν κάμνει ὁ ἐφευρέτης τοῦ μηχανήματος.

Ἄλλαι γελοῖαι ἐφευρέσεις εἶναι: τὸ ἀγκιστρὸν τῶν ταινιῶν, ὅπερ διὰ νὰ θεραπευθῶσι πρέπει νὰ καταπίωσιν οἱ ἐκ ταινίας πάσχοντες, ἀφ' οὗ ἐνθίσωσιν εἰς αὐτὸ δέλεαρ, πρὸς ἀλιεῖαν τῆς ταινίας. Ἡ τοποθέτησις μεγάλων λεβήτων παρὰ τὰς ὄχθας διωρύχων καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν μετοχέτευσις ἀτμοῦ διὰ σωλήνων τιθεμένων εἰς τὸν πυθμῆνα τούτων, ὅπως μὴ πήγνυται τὸ ὕδωρ των ἢ πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ βογγαλητοῦ συσκευῆ, συνιστάμενη εἰς καμπύλην σάλπιγγα, ἣς τὸ μὲν ἐν τῶν στομίων προσαρμύζεται εἰς τοὺς ῥώθωνας τὸ δ' ἕτερον εἰς τὸ οὖς, ὅπως ἀφυπνίζηται παραγῆμα ὁ βέγγων, ἅμα ἀρχίσῃ τὸ βογγαλητὸν. Τὸ βαρίδιον, ὅπερ προσδέχεται εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὡρᾶς ἀμελγομένης ἀγελάδος, ὅπως μὴ ἐνοχλήθῃ τὴν ἀμελγοῦσαν, σοβοῦσα τὰς μυίας διὰ κινήσεων τῆς οὐρᾶς.

Πάντων ὅμως πολυπληθέστατά εἰσι τὰ διπλώματα εὑρεσιτεχνίας εἰς ἐφευρέτας ἱατρικῶν συσκευῶν. Τὰ ποικίλα προνομιούχα φάρμακα εἶναι ἴσως ἀβλαβέστερα τῶν ἱατρῶν, ὅστινες μετὰ διετείς ἀτάκτους σπουδὰς ἀπολύονται ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, μὴ ὑπάρχοντός τινος σπουδαίου περιορισμοῦ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος. Τὰ φάρμακα ταῦτα γίνονται τοῖς πᾶσι γνωστά δι' ἀκαταπαύστων ἀγγελιῶν, δι' ἃς δαπανῶνται ἑκατομμύρια δολλαρίων κατ' ἔτος. Αἱ τοιαῦται ἀγγελίαι δημοσιεύονται ἐν ἐφημερίσιν, ἐπικολλῶνται ἐπὶ τῶν τοίχων τῶν οἰκιῶν, ἐπὶ πεζοδρομίων, ἐπὶ λίθων, καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἀκόμητῶν ξύλων καὶ τῶν πλίνθων, τῶν σεσωρευμένων πρὸ τῶν κτιζομένων οἰκιῶν. Οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ αἱ Ἀμερικανίδες δύνανται ἀφόβως νὰ φορῶσι στενώτατα ὑποδήματα, διότι τοὺς τύλους τῶν ποδῶν ῥιζήδων θεραπεύουσι διασχίλια προνομιούχα φάρμακα· ἂν δ' ἔχουσιν ἀσθενῆ τὸν στόμαχον, ἔχουσιν ἅμα καὶ πρόχειρον τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀντιδότη ἐκ τῶν 106 προνομιούχων στο-

μαχικῶν ποτῶν, τὰ ὅποια κατασκευάζει ἐν μόνον μέγα πνευματοπωλεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἐν ταῖς μικροτέραις πόλεσι καὶ ἐν τοῖς χωρίαις οἱ εὑρεσιτέχναι πωλοῦσιν οἱ ἴδιοι τὰ προνομιούχα των φάρμακα. Τὸ ἀμάξιον ἐκάστου αὐτῶν πληροῦται κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν ἐξ ἀγγελιῶν καὶ ἐγκυκλιῶν, κατὰ τὸ ἥμισυ δὲ ἐκ τῶν πωλούμενων φαρμάκων. Ἐνώπιον πλήθους περιέργων καὶ εὐγνωμόνων κερηναίων προχέει ὁ ἀγύρτης ἀκατάσχετα τὰ ρεύματα τῆς εὐγλωττίας του. Οἱ πάσχοντες τοὺς ὀδόντας, τὰ ὠτα, οἱ νοσοῦντες οἰανδήποτε τῶν πολυαριθμῶν νόσων, ἄς θεραπεύουσι τὰ φάρμακά του, ἄς προσέλθωσι καὶ ἄς δακμάσωσιν. Ἄν παρουσιασθῇ τις πάσχω, στρέφονται πάντων τὰ βλέμματα πρὸς αὐτόν, καὶ πάντες μετ' ἀγωνίας ἀναμένουσι τὴν ἐνέργειαν τοῦ φαρμάκου. Καὶ τὸ ὑποκείμενον ταιαύτης περιεργίας, τιθορθημένον, ζαλισμένον, νομίζει ὅτι ἤσθανῆ ἀνακούφισιν, ἢ προσποιεῖται ὅτι ἔθεραπευθη, ἂν ἐκ συμπαιγνίας μετὰ τοῦ ἀγύρτου ἐπαρουσιάσθῃ. Ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι ἡ πιστικωτάτη πασῶν πάντες δὲ μετ' ἀπεριγράπτου προθυμίας σπύδουσι νὰ ἀγοράσωσι τὸ προνομιούχον φάρμακον.

Ἐν ταῖς ἐγκυκλίαις, ἄς ἐκ τῆς ἀμάξης διαγίνοι ὁ ἀγύρτης, ἀναφέρεται, ὅτι ἡ θαυμασία πανάκεια πωλεῖται παρ' ἅπασιν τοῖς μεγάλοις φαρμακοπωλείαις τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὁ εὐρέτης φαρμάκου οἰουδῆποτε εἶναι βέβαιος, ὅτι θὰ εὕρῃ ἕνα ἐπιχειρηματίαν, εἰς ἃν νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἀποκλειστικὴν τούτου πώλησιν. Δαμβῶνων δὲ παρὰ τοῦ ἐπιχειρηματίου ποσὸν πολλοῦ οὐχὶ εὐκαταφρόνητον, ἐξακολουθεῖ οὐδὲν ἦττον τὸ ἐμπόριόν του, πωλῶν τὸ φάρμακον ὑπὸ ἄλλο ὄνομα, πομπῶδες πάντοτε. Οἱ τοιοῦτοι ἀγύρται ἐν ταῖς Νοτίαις χώραις ἔχουσι πάντοτε μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἕνα ἐγγαστρίμυθον καὶ ἐν θέατρον ἀμερικανικοῦ καραγκιόζι. (Punch and Judy).

[MAX LORTZING]

ΤΟ ΦΙΛΟΖΩΝ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

ἐν Κύπρῳ.

Ἐν τῶν πρώτων μελημάτων τῶν Ἀγγλων, ἐγκαθισταμένων ἐν χώρα τινί, εἶναι ἡ διὰ συστάσεως εταιρίας προστασία τῶν ζώων. Οὐ μόνον δὲ ἀνὰ τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν καὶ τὰς ἀγγλικὰς ἀποικίας ἀλλὰ καὶ ἐν ἀπωτάταις χώραις τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς Ἀγγλοὶ ἱεραπόστολοι ἔχουσιν ἰδρυμένα προστατευτικὰ τῶν ζώων σωματεῖα.

Τὴν φιλόζων ταύτην μέριμναν ἐπεδείξαντο πρὸ τινος καὶ ἐν Κύπρῳ οἱ Ἀγγλοὶ εἰσαγαγόντες εἰς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον τῆς νήσου νομοσχέδιον περὶ προστασίας τῶν ζώων, ὅπερ ὁ

μως ἀπερρίφθη καὶ διὰ τὸ πρόωρον αὐτοῦ καὶ διὰ τὸ καλ' ὑπερβολὴν αὐστηρόν.

«Ὁ νομοθέτης ἐν τῷ ἄριστῳ τῷ προτασομένῳ ὡς πρῶτον ἔβηρον ἐν τῇ νομοσχεδίᾳ, εἶπεν ἀγορεύων κατὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἰς τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων τῆς νήσου, συμπεριέλαθε πάντα τὰ φορτηγὰ ζῶα, πρὸς δὲ κατοικίδια ζῶα καὶ πτηνά... Πρόκειται λοιπὸν νὰ νομοθετήσωμεν μέτρα παρακωλύοντα τὰς ἐπὶ ζῶων καὶ πτηνῶν διαπραττομένας δὴθεν σκληρότητας, καὶ εἰς τοιαῦτα μέτρα προτείνεται ἀμέσως ἡ ἐπιβολὴ προστίμου ἢ φυλακίσεως, ἢν θὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν διαπράττοντα δικαστικὴ ἀπόφασις παρὰ τοῦ πταισματοδικαίου...»

«... Θέλοντες νὰ παρακωλύσωμεν σκληρότητας, τὰς ὁποίας ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν ἂν διαπράττανται, θὰ παρακωλύσωμεν διὰ τοῦ νόμου τούτου τὴν ἐλευθέραν ἐνέργειαν καὶ μεταχειρίσιν τοῦ ἀλόγου ὄντος ὑπὸ λογικοῦ, ἥτοι θὰ καταστήσωμεν τὸν ἄνθρωπον ὑπόδουλον τοῦ ζῴου, διότι ἐκτὸς τῆς σκληρότητος ἀπχορευέται συνάμα καὶ ἡ ἀπρεπὴς μεταχειρίσις, ἥτοι ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ συμπεριφερῆται ἀπρεπῶς πρὸς οἰονδήποτε ζῴον ἢ πτηνόν... Ἐάν τις σκύλλας ὁρμήσῃ ἐπὶ ἀνθρώπου τινὸς θέλων νὰ τὸν ξεσχίσῃ, ἐὰν ἀφηνιασμένος ἵππος ἢ ὄνος ἐπιπέσῃ ἐπὶ ἀνθρώπου, νὰ μὴ δύναται νὰ προστατεύσῃ ἑαυτὸν διὰ τῆς ράβδου του...»

«Ὁ δυστυχὴς ἀγρότης ὁ ἀροτριῶν τὴν γῆν ὁ διὰ τοσούτων μόχθων ἀναβιβάζων τοὺς βῆλας του εἰς τὰς κορυφὰς τῶν λόφων καὶ βουνῶν ἕπως ἀροτριώσῃ τὴν ἔμπελὸν του, δὲν θὰ δύναται νὰ βιάσῃ τὰ ζεύγη του, φόβῳ μὴ καταμηνηθῇ ὡς ὑπερμέτρως βιάζων αὐτά. Ὁ ἀμαξιλάτης, ὅστις διανύει διὰ τῆς ὑπὸ τριῶν ἢ τεσσάρων ἵππων συρομένης ἀμάξης τὸν μεταξὺ Λάρνακος καὶ Λευκωσίας ὁδὸν ἐντὸς τεσσάρων ἢ πέντε ὡρῶν, θ' ἀναγκασθῇ νὰ βαδίξῃ βῆμα πρὸς βῆμα φόβῳ μὴ φωραθῇ ὡς ὑπερμέτρως βιάζων τοὺς ἵππους τῆς ἀμάξης του...»

Ἐπάγεται δ' ὁ ρήτωρ ὅτι ὁ ἀληθῶς ἐπιθυμῶν νὰ προστατεύσῃ τὰ ζῶα, μεριμνᾷ πρῶτον περὶ τῆς διαδόσεως τῆς παιδείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ δὲν θεσπίζει νόμον, καθ' ὃν πᾶς θὰ δύναται νὰ καταμηνηθῇ δικαίως ἢ ἀδίκως τὸν τυχόντα, νόμον ὅστις ἢ θὰ καταντήσῃ φορολογικὸς ἢ θὰ περιέλθῃ εἰς ἀχρηστίαν.

Καὶ ἄλλα τῶν αἰρέτων μελῶν τοῦ νομοθετικοῦ συμβουλίου κατεπολέμησαν τοῦ νομοσχεδίου ὡς πρόωρον ἐν σχέσει πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας καὶ λίαν καταθλιπτικοῦ.

Δὲν ἐννοοῦμεν τὸ παράπαν νὰ ψεξώμεν τὴν φιλόζωον ταύτην μερίμναν, ἥτις εἶναι τρανὸν δέγμα τῆς ἡμερώσεως τῶν ἡθῶν ἐν τινὶ χώρῳ, καὶ ὑπὲρ ἧς, ἄλλως, θερμῶς συνηγορήσαμεν ἄλλοτε, εὐχὴν ἐκφράσαντες ἵνα καὶ παρ' ἡμῶν ἐ-

δρυθῇ προστατευτικὴ τις τῶν ζῴων ἑταιρεία· ἀλλὰ τὸ αὐστηρόν τοῦτο νομοσχέδιον, ὅσαρ ἐπιβάλλει τηλικαύτας ποινὰς εἰς τοὺς παραβάτας ἀναμνησκει ἡμῶν γελοιογραφίαν τινὰ παριστώσαν μίλος φιλοζῴου ἑταιρείας σφοδρῶς λακτίζον ἐν ἰνόματι τῆς εὐσπλαγγνίης κινήσῳν, διότι ἐπινοεῖται κατὰ πτηνοῦ ἢ τοιαύτη ὑπὲρ τῶν ἀλόγων ζῴων μερίμνα εἶνε ὑπερβολικὴ εἰ μὴ τι ἄλλο ἐφ' ὅσον ἐκδηλοῦται οὕτω σκληρῶς πρὸς τὰ λογικὰ ζῶα. Ἦττον δὲ παντὸς ἄλλου τοιαύτου νόμου εἰσηγηταὶ ἤρμοζε νὰ γίνωσιν ἐν Κύπρῳ οἱ Ἄγγλοι, ὅστινες καταθλίβουσι τοὺς κατοίκους, βαρῦ καὶ δυσφόρητον καθιστῶντες καὶ ὅτι ὠφέλιμον εἰσάγουσιν εἰς τὴν νήσον.

Ἄς χαλαρώσωσι πρῶτον τὰ δεσμὰ τῶν Κυπρίων—ἀφ' οὗ ἐπιμένουσι κατέχοντες ἑλληνίδα νήσον— ἄς ἡμερώσωσι τὰ ἥθη τοῦ λαοῦ, ἄς νομοθετήσωσι τὰ ἀληθῶς ἐπωφελεῖ εἰς τὴν χώραν μέτρα ἀπὸ τῶν θεμελίων ἀρχόμενοι καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς στέγης, καὶ τότε ἄς μεριμνήσωσιν ὑπὲρ τῶν ζῴων. Ἄς δειχθῶσι φιλόζωοι, ἀφ' οὗ γίνωσιν πρῶτον φιλόανθρωποι.

Κ'

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΝ

(ἐλευθέρᾳ παράφρασις).

Στεφάνι ἀπὸ τριαντάφυλλα καὶ ἀπὸ κισσοῦ πλεγμένο,
— τῶνα τοῦ Βάχχου λαύλουδα, τοῦ Ἐρωτα τὸ ἄλλο—
ἀπάνω 'εἰς τὸ κεφάλι μου πῶς ἤθελα νὰ βιάω
καὶ τὸ ποτήρι νὰ στραγγῶ κρασὸν αἰμιμαμένο.
Τριαντάφυλλα 'περὶ φανὸ τῆς ἀνοιξίης καμῆρι,
τριαντάφυλλα 'ποῦ 'ς τοὺς Θεοὺς εἶσαι περίσση χάρι,
τριαντάφυλλα μισροδισαστό, ποῦ τὰ χρυσὰ μαλλιά του
ὁ καρδραλλέτης Ἐρωτας μὲ σῖνα στεφανώνει
ὅταν χωρὴν μ' ἑμορφίαις Νεράιδες 'εἰς ἄλωνα,
στεφάνωσι καὶ μένανε κ' εὐδύς στήν ἑμορφίᾳ του
θὰ τραγουδήσω χαροπὸ τραγοῦδι, θὰ μεθύσω,
μὲ τὴν ξανθὴν ἀγάπην μου ἐρελλὰ χορὸν θὰ στήσω.

ΟΙΝΟΜΑΘΕ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς τηλεφωνικῆς βιομηχανίας εἶναι ἀναντιρρήτως πρωτοφανὴς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐφευρέσεων. Κατὰ μῆνα Αὐγούστου τοῦ 1877 αἱ τηλεφωνικαὶ συσκευαί, αἱ ἐν χρῆσει ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἦσαν ἐν ὄλῳ 780, κατὰ μῆνα δὲ Φεβρουάριον τοῦ 1885 ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνήλθεν εἰς 325 574. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κεντρικῶν γραφείων ἠξήθη ἀπὸ 100 ἐν ἔτει 1880 εἰς 782 ἐν ἔτει 1885. Κατὰ μῆνα Ἰανουάριον τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ὑπῆρχον ἐν ἐνεργείᾳ 137,223 μίλια τηλεφωνικῶν συρμάτων καὶ 5186 ἄνθρωποι εἰργάζοντο ἐν ταῖς κεντρικαῖς γραφεῖαις. Διπλώματα δ' εὐρεσιτεχνίας τηλεφωνικῶν μηχανῶν καὶ βελτιώσεων τῶν μερῶν αὐτῶν ἀνενεμήθησαν 1521 κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν.